

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

40M

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnośnieniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 184. — Rok V.

Kraków, niedziela 9 lipca 1922 r.

Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Premier Sliwiński upadł!

Prawica Sejmowa zwyciężyła 201 głosami.

Ministrowie Sliwińskiego w panice składali teki przed głosowaniem
Pos. Barlicki groził przeciwnikom spaleniem na stosie

(Telefonem od korespondenta „Gońca Krakowskiego“).

Warszawa. Pan Sliwiński nie miał odwagi zażądać votum zaufania od Izby, mimo, że było o-
bowiążkiem jego domagać się od Sejmu tego za-
ufania.

Pan Sliwiński nie uczynił tego mimo katego-
rycznej obstrukcji w Sejmie, mimo nacisku ze
strony wielu ministrów z jego gabinetu, którzy
już dziś w południe zaczęli mu składać
swe teki.

Jedynie tylko minister spraw zagranicznych,
p. Narutowicz, podtrzymywał p. Sliwińskiego i
jego niechęć do postawienia wniosku o votum
zaufania.

Pan Sliwiński zrobił spisek z mniejszością, aby
drogą obstrukcyjnych i nieuczciwych wybiegów,
nie doszło w Sejmie wogóle do głosowania nad
kwestyą zaufania.

W ten sposób rząd p. Sliwińskiego sam się
przekreślił moralnie w polskiej opinii publicznej.

Lewica na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu wy-
rażnie uprzedzała bezwzględnie, nie licząc się z
niczym obstrukcją, byle tylko odwlec moment
głosowania.

Pierwsze przemówienie wygłosił poseł Barlicki
(PPS). Zawierało ono wprost obłąkane pogroźki
pod adresem prawicy na wypadek upadku rządu
p. Sliwińskiego. Poseł Barlicki zawołał: Jeżeli
stworzycie rząd wasz, to napotka on na takie wa-
runki, że spłonie, jak piórko! Mam wrażenie, że
burza nadciąga; z litości ostrzegam was: Po-
zwólcie zatrzymać was nad przepaścią.

Pod adresem posła Dubanowicza zawołał on:
„Doczeka się pan tego, że razem z pań-
skim pismem, będzie pan konał na stosie“!

Tego rodzaju obłąkane okrzyki wywołały tyl-
ko uśmiech politowania, lub wesołość wśród po-
słów stronnictw umiarkowanych.

Po godzinnej mowie posła Barlickiego rozpo-
częło się przemówienie posła Jana Dąbskiego, któ-
rego treścią była apoteoza osoby i działalności
Naczelnika Państwa, co nie miało żadnego zwią-
zku z porządkiem dziennym obrad.

Następnie poseł Dąbski skrytykował politykę
zagraniczną polską, przypisując narodowej de-
mokracyi wszystkie błędy panów Patków, Sa-
preliów oraz fatalne następstwa klęski kijowskiej
z jej następstwami, jak np. traktatem w Spaa.

Mowa p. Dąbskiego spotkała się z uwagą ze
strony marszałka, że przemawia niepomiernie
długo i odbiega od tematu.

Wówczas Piastowcy wszczęli piekielną awan-
turę, podczas której rzucano obelgi na marszał-
ka.

Marszałek zapowiedział wykluczenie nie umie-
jących się zachować posłów.

Pan Dąbski w zakończeniu swej 2 godzinnej
mowy wyraził brak zaufania lewicy dla pana
Marszałka.

Następnie przemawiał poseł Gdyk (Chrześc.-

demokr.), który bardzo ostro polemizował z przed-
mowcami.

wykazując lewicy jej tendencje mo-
narchistyczne.

a w czasie wojny służalczość wobec państw cen-
tralnych i odczytał przytem szereg kompromitu-
jących dokumentów najwybitniejszych postów
socjalistycznych.

Poseł Gdyk zakończył apelem do pana Sliwiń-
skiego, w tych słowach: „Zasiadasz pan tutaj od
trzech dni i spokojnie patrzysz na ten zamęt,
który ogarnął cały kraj z powodu tego, że wła-
śnie na tych ławach zasiadasz, nie mając wię-
żności za sobą“.

Nastąpiła 2-godzinna przerwa w posiedzeniu.

Po wznowieniu obrad przemawiali posłowie:
Hipolit Sliwiński, Poniatowski i ks. Lutostański,
który oświadczył lewicy: „Panowie obrabiacie
niewłaściwą drogę, wciągając do tej dyskusyi
osobę Naczelnika państwa i roztrząsając obecnie
zastugi i winy położone podczas wojny. Do ta-
kiej dyskusyi o podkładzie osobistym wciągnać
się nie damy.“

Kto ma rację, kto położył zastugi, a kto zawi-
nił, na to odpowie w swoim czasie historia i od-
powiedzą wkrótce wyborcy. To, co mówił Jan
Dąbski i Barlicki wymagałoby całodziennych
sprostowań.

Roztrząsanie w tej atmosferze sporu partyjne-
go nie leży w interesie państwa.

Jeżeli lewica wmawia w nas, że podział istnieje
tylko między zwolennikami i przeciwnikami Na-
czelnika państwa, to jest to fałszywym komen-
tarem do rzeczywistości. To nie jest podział po-
zorny, ale daleko głębszy, podział między stron-
nictwami, opierającymi swe poglądy na interesie
państwa i narodu, a temj stronnictwami, które
identyfikują dobro państwa z interesami klasy,
czy stanu.

Rządowi stawiamy tylko jedno życzenie, aby
nie był rządem prowokującym, gdyż

rządu, któryby prowokował większość Sej-
mu nie zniesiemy. Chcemy rządu bezstron-
nego, któryby był istotnie stróżem skarbu,

dzielnym administratorem, któryby nie bę-
dzi służył polityce partyjnej, a kontynuować
będzie politykę pokojową.

Niczego więcej nie żądamy, ale i tego minimum
rząd p. Sliwińskiego nie gwarantuje,
uważamy też tę wielką dyskusję za bezprzedmio-
tową.

Chodzi o to, czy mniejszość może narzucić pol-
sce swój rząd, czy też Polska mieć będzie rząd
bezbiasny, jakiego pragnie?“

Po przemówieniu posła Poniatowskiego i ks.
Starkiewicza (Zj. lud. nar.), którzy bardzo ostro
wystąpili przeciw Piastowcom i socjalistom, dy-
kusya została zamknięta.

NADSZEDŁ MOMENT DECYDUJĄCY.

Zgłoszony został przez klub chrześcijańsko-de-
mokratyczny następujący wniosek:

„Sejm nie przyjmuje do wiadomości
deklaracji p. Sliwińskiego i odmawia
mu zaufania“.

Za wnioskiem tym rozpoczęło się głosowanie
imienne, przy pomocy kartek.

Każdego z posłów wywoływano po kolei z li-
sty i w obecności zebranych wkładano do urny
poszczególne głosy.

Po godzinnym głosowaniu i przebieżeniu w o-
sobnym pokoju oddanych głosów, oznajmił pan
marszałek wynik głosowania w tych słowach:

„ZA WNIOSEM OŚWIADCZYŁO SIĘ 201
POSLÓW, PRZECIW 195, PRZYZCZEM 3
WSTRZYMAŁO SIĘ OD GŁOSOWANIA“.

(Z tych dwóch z K. P. K.).

W ten sposób Sejm, nie mogąc się doczekać
na wniosek o zaufanie ze strony p. Sliwińskiego,
postawił sam i sąd wydeł, potępiając rząd p. Sli-
wińskiego.

Lewica mimo burzliwego poprzedniego zach-
wania się, przyjęła wynik głosowania zupełnie
spokojnie.

Sejm przeszedł następnie do trzeciego czytania
ordynacji wyborczej i po krótkim przeciągu
czasu, odroczył obrady do wtorku.

Premier zgłosił dymisyę.

Warszawa. (Tel. wł.) W godzinach wieczornych p. Artur Sliwiński wniósł do Naczelnika
Państwa podanie o dymisyę

Dymisyę gabinetu przyjęta.

Warszawa. (PAT). Prezydent ministrów Sli-
wiński przesał Naczelnikowi Państwa pismo na-
stępujące:

„Do Pana Naczelnika Państwa.

Wobec uchwalenia przez Sejm ustawodawczy
w dniu dzisiejszym votum nieufności, proszę Pa-

na Naczelnika Państwa o udzielenie dymisyi ca-
łemu gabinetowi. (—) prez. min. Sliwiński.“

Naczelnik Państwa przyjął dymisyę i polecił
ustępującemu gabinetowi dalsze kierownictwo
spraw państwowych aż do chwili powołania no-
wego rządu.

Kompromis dla utworzenia rządu.

Warszawa. (Tel. wł.) Kluby poselskie, które odmówiły zaufania rządowi p. Śliwińskiego, ponownie zebrały się dziś i postanowiły zwrócić się do innych klubów o **kompromis dla utworzenia nowego rządu**, celem uniknięcia dalszego, zbyt długiego, przesilenia rządowego i dalszego szarpania organizmu państwowego.

Czy Naczelnik Państwa podejmie znów inicjatywę?

Warszawa. (Tel. wł.) W kołach zbliżonych do marszałka przewidują zwołanie **Komisji Głównej**, która się zajmie desygnowaniem nowego premiera. Zbierze się ona prawdopodobnie dziś po południu.

Istnieją wątpliwości, czy Naczelnik Państwa, — gdy Komisja Główna zwróci się do niego z prośbą o wskazanie ze swej strony kandydata na premiera, — zgodzi się na podjęcie inicjatywy, która skończyła się tak niepomyślnie z p. Śliwińskim.

Michalski odiera zarzuty premiera.

Warszawa. (Tel. wł.) Były minister skarbu p. Michalski nadesłał na ręce marszałka Sejmu następującą depezę:

„Wobec wczorajszego przemówienia p. prezydenta Śliwińskiego, charakteryzującego mnie, jako winowajcę deficytu i lekkomyślnego gospodarza, w imię prawdy pozwałam sobie skonstatować, że szczegóły położenia finansowego z cyfrowym obliczeniem niedoboru, analizą przyczyn i sposobów pokrycia opracowanymi w ministerstwie oraz dwa razy zreferowanymi przezemnie w maju i czerwcu na Radzie ministrów, zostały w kilkudziesięciu egzemplarzach i wręczyłem p. Zaczekowi, przy odbieraniu przez niego przedłożenia.

Przedłożyłem również to w Sejmie i w komisji skarbowo-budżetowej, która cały ten obszerny elaborat z 4-ech części złożony przejrzała, abym nie pozostał bez obrony pod zarzutami nieuzasadnionymi.

Podpisano: Michalski.

Zarządzenia przedwyborcze.

Warszawa. (PAT). W związku z odbywającą się walką polityczną między grupami i partiami, a co zatem idzie i podnieceniem ludności wobec zbliżającego się okresu przedwyborczego, ministrowi spraw wewnętrznych przesłał 6 hm. do wszystkich wojewodów okólnik, w którym zaleca dołożenie starań, aby życie publiczne miało przebieg normalny i spokojny. Wolność agitacji winna być zabezpieczona dla wszystkich stronnictw, ugrupowań i jednostek, stojących na gruncie państwowości polskiej. Władze administracyjne nie mogą pod żadnym pozorem stawiać przeszkód działalności agitacyjnej, o ile rozwija się ona w granicach prawa. Pogwałcenie przepisów prawa ścigane ma być w drodze sądowej. Zgromadzenia, których przebieg zdaje się sprzecznym z wymogami porządku politycznego, muszą ulegać rozwiązaniu, jednakże rozwiązanie zgromadzenia publicznego należy uważać jako środek nadzwyczajny i ostateczny.

Paderewski na rzecz Dubanowicza.

Warszawa. (Tel. wł.) Ignacy Paderewski nadesłał dziś depezę z Kalifornii do posła Dubanowicza, w której przekazuje panu posłowi Dubanowiczowi prawo reprezentowania go na Komisji Głównej.

Urzednicy przeciw p. Dreszerowi.

Warszawa. (Tel. wł.) Ze sfer urzędniczych zwrócono się dziś do wielu posłów sejmowych z prośbą o zainterpelowanie PPS, czemu jej członek, a b. poseł Dreszer, który zrzekł się dawno mandatu, ale nie przestał być członkiem stronnictwa, nie sprowadził dla urzędników z Kasy chorych w Warszawie kartofli, ani nie zwrócił zadatków po 20 tysięcy od każdego urzędnika pobranych jeszcze w roku ubiegłym.

Jak się dowiadujemy b. poseł Dreszer robi dziś milionowe interesa i jest dostawcą dla armii polskiej, a tymczasem w stosunku do urzędników zachowuje się w sposób godny najsurowszego napiętnowania i ukarania przez sądy.

Kto w Sejmie głosował przeciw urzędnikom?

Wśród warstw pracowników państwowych płącze się legenda o tem, że stronnictwa narodowe, a spocyalnie Związek Ludowo-narodowy, głosami swymi utraciły awans automatyczny w pragmatyce urzędniczej. Legendę tę podtrzymują z uporem zwłaszcza krakowskie organy socjalistów i Piastowców. Aby jej kros położyć, podajemy poniżej przedruk z stenogramu sejmowego z imiennego głosowania w Sejmie w dniu 17 lutego 1922 nad § 41 pragmatyki.

Imieniem Komisji referował projekt poseł Jan Godek, członek związku ludowo-narodowego. Referent, a za nim i większość Komisji oświadczył się za awansem automatycznym. W plenum zgłosił jednak do tego artykułu poprawkę poseł Józef Krzysztoforski, należący do Narod. Zjednoczenia Ludowego (grupa Skulskiego). Poprawka ta przekreślała ustęp o automatycznym awansie.

Po kilku przemówieniach (Godek i Zamorski za automatycznym awansem) przystąpiono do głosowania. Za poprawką posła Krzysztoforskiego głosowało 122 posłów, przeciw tej poprawce, a więc za automatycznym awansem 89 posłów.

Przeciw urzędnikom głosowali z Małopolski posłowie:

Piastowcy: Jan Babicz, Jakób Bojko, Tomasz Dyło, sędzia Władysław Grzędziński, inż. Andrzej Kędzior, Adam Krzecz, Michał Łaskuda, Jan Nawrocki, Jan Pieniątek, Jędrzej Piłta, Narcyz Potoczek, Józef Rajski, Wojciech Roj, Michał Rudnik, Henryk Skrzypek, Antoni Szmi-giel, Andrzej Średniawski;

Stapińczycy: Józef Matusz, dr. Józef Patek, nauczyciel Tadeusz Selb, a pozatem sycynista dr. Ozyas Thon i katolicko ludowy Jan Potoczek.

Z innych dzielnic przeciw urzędnikom głosowali solidarnie: wszyscy Piastowcy z prof. Bob-kiem, Janem Dębskim, dr. Brejskim, Anuszem i czele; wszyscy Thugutowcy ze słynnymi Kom-rowską, Bagińskim, Durą, Smołą i Stolarskim; wszyscy z klubu Skulskiego, a wśród nich inteligenci: prof. uniwersytecki, red. Wojdaliński, XX. Bliżński, Starkiewicz, Sobolewski i sam Skulski; cały klub mieszczanski z Rossetem; wszyscy Niemcy, przeważnie żydzi, część grupy Dubanowicza i część Chrześcijańskiej demokracji bez przywódców.

Przeciw poprawce posła Krzysztoforskiego, a zatem

za automatycznym awansem

głosowali solidarnie tylko dwa kluby: Związek Ludowo-narodowy oraz socjaliści — nadto część posłów z Klubu pracy konstytucyjnej, N. P. R., Dubanowicza, Chrześc. dem. i katolicko-ludowych.

Głosowali za automatycznym awansem:

Ze Związku ludowo-narodowego: Michał Archowowski, dr. Gabryela Balicka, ks. Feliks Bolt, Władysław Brzosko, Jan Chadryś, Seweryn Czertwertyński, dr Stanisław Głabiński, Jan Godek, Władysław Grabski, Władysław Jabłonowski, Bolesław Krzast, Konstanty Kowalewski (chłop), Jan Lewandowski, ks. dr. Kazimierz Lutowski, Marek Michał, ks. Władysław Makowski, Adam Mieczkowski, Karol Mierzejewski, Kazimierz Mystkowski, Władysław Niewinowski, Edward Paczowski, Feliks Pragacz, Tadeusz Puławski, dr. Henryk Radziszewski, Jan Rudnicki, dr. Antoni Rząd, Franciszek Sadowski, Władysław Skup, Zofia Sokolnicka, Witold Stanisławski, Stanisław Szymański, ks. Stanisław Suliński, Tadeusz Tabaczyński, dr. Leonard Tarnawski, ks. Antoni Wojnarowski, ks. Bolesław Wróblewski, dr. Jan Załuska, Jan Zamorski — razem 38.

Z socjalistów: Arciszewski, Barlicki, Czapiński, Daszyński, Dobrowolski, Durczak, Hausner, Klemensiewicz, Kułakowski, Kunicki, Lieberman, Malinowski, dr. Zygmunt Marek, Moraczewski, Niedziałkowski, Pączek, Perl, Pużak, Reger, Smulikowski, Szczerkowski, Żuławski — razem 22.

Z klubu pracy konstytucyjnej: Baworowski, Federowicz, Halban, Jabłoński, Steinhaus, Wysocki.

Z katolicko-ludowych: Ks. dr. Lubelski, Majcher, Matakiewicz.

Z innych klubów: Chadzyński, Maryan Dąbrowski, Bron. Dębiński, Festerkiewicz, Galiniński, Herz, Kozyrski, ks. Kupeczyński, Lisiecki, Michałak, Nader, Nurek, Piekarski, Pietrzyk, Postolski, Rajca, Reder, Tomerak, Weber, Wilezkowiakowa.

Z posłów małopolskich nie byli obecni: ze Związku ludowo-narodowego: śp. Skarbek, Adam i Stanisław Grabski; z socjalistów: Rejdych,

KAŻDY

KTO pragnie wiedzy, TEN prenumeruje „PRZEGLĄD ŚWIATOWY”, największe w Polsce, ilustrowane czasopismo, poświęcone wiadomościom wszechstronnym. Wychodzi 15-go każdego miesiąca. Bezpłatne premie: „Ilustrowana Encyklopedia Podręczna” i pięć powieściowych dodatków. — Prenumerata półroczna 2500 marek, prenumerata roczna 5000 marek. Egzemplarzy okazowych nie wysyła się. Redakcja i Administracja „PRZEGLĄDU ŚWIATOWEGO”: Warszawa, Sienna 23.

„ILUSTRACJA”

najtańsze ilustrowane czasopismo w Polsce wraz z bezpłatnym dodatkiem „Sportowiec Zagraniczny”. — Numer pojedynczy 50 marek. — Do nabycia wszędzie. — Prenumerata roczna 500 marek, — półroczna 250 marek. — Redakcja i administracja: Warszawa, ul. Sienna 23.

Co się tyczy względem tego, co i owszem, to można zaprenumerować sobie „ŚMIECH”, znane buraganowo-humorystyczne piśmiśko. — Wychodzi, wyłazi, albo wybiega raz w miesiączek. Prenumerata roczna 500 marek, półroczna 250 marek. Do nabycia zawsze i wszędzie, podczas pogody i deszczu. Redakcja i administracja: Warszawa, ul. Sienna 23. 4116

Moraczewska, Chudy, Bojrowski, Misiołek, Diamand, Kantor; z Piastowców: Witos, Rączkowski, Ćwikowski, Bednarczyk, Burek, Kiernik, Bryl, Babicz, Sobek, Przewrocki, Jachowicz, Toczek, Koczur; z klubu pracy konstytucyjnej: Stesłowicz, Abrahamowicz, Galik, Kleski, Osuchowski, Starowiejski, Rauch, Loewenstein, Kolischer; ze Stapińczyców: Stapiński, Wójcik, Tomaszewski, Madej, Sudol, Krempa, Marchut i Bochenek; z katolicko-ludowych: Ks. Madej, ks. Kotula, Maślanka; z innych: Okoń, Łanowski, Dąbał, Serwatowski, Śliwiński.

Do kompletu w Sejmie wystarczy 100 posłów. Normalnie niema w Sejmie więcej, jak 150 posłów. Komplet tedy 211 posłów, biorących udział w głosowaniu, był względnie duży. Mobilizacji specjalnej posłów nie było z żadnej strony, nie spodziewano się bowiem wniosku p. Krzysztoforskiego, zwłaszcza, że w Komisji przez posła względnie gładko.

Klub posłów Związku ludowo-narodowego na wniosek referenta ustawy, a swego członka, posła Godeka, uchwalili poprzeć solidarnie całą pragmatykę, a w szczególności awans automatyczny i tak też z wyjątkiem posła Sawickiego (chłopa), głosował: poseł Sawicki, przywołany przez prezydium do wytłumaczenia, dlaczego złamał solidarność, tłumaczył się pomyłką.

Automatyczny awans obaliły stronnictwa chłopskie Piastowcy, Thugutowcy, Stapińczycy, Zjednoczenie ludowe, mieszczanie, a więc całe Centrum Sejmu.

Dodać wkońcu trzeba, iż wszystkie ważniejsze ustawy, dotyczące spraw urzędniczych (pragmatyka, emerytura, poprawa bytu), wypracował poseł Jan Godek z Przemyśla, członek Związku ludowo-narodowego. Dla tych wniosków znalazł zawsze u kolegów w klubie pełne zrozumienie i poparcie.

Kto pisze i mówi inaczej — kłamie.

Burliwe sceny w sejmie pruskim.

Berlin. (PAT). W sejmie pruskim przyszło do gwałtownych scen, wskutek których musiano zamknąć posiedzenie. Kiedy jeden z mówców niemiecko-narodowych zaczął mówić o chorągwi czarno-biało-czerwonej, rozległy się na ławach socjalistów wołania: **Chorągiew morderców!** Wrzawa wzrastała i mowcy nie można było słyszeć, tak, że wkońcu musiał zejść z trybuny. Minister spraw wewnętrznych Severing oświadczył, że istnieją bandy morderców, wynajętych przez koła prawicowe. Obaj mordercy, którzy wykonali zamach na Hardena, zostali za to zapłaćeni, a część pieniędzy już otrzymali. Po mowie Severinga przyszło do bójki między niemiecko-narodowymi a niezawistymi.

Podobne burliwe sceny rozgrywały się także na posiedzeniu Reichstagu.

Einstein na liście proskrypcyjnej.

Berlin (PAT) „N. Fr. Presse” donosi z Berlina pod datą 6-go bm.: Stan zdrowia Hardena jest zadawalajacy. Komitety dotychczas niema. S. stwierdzono, że gdy Harden upadł pod raziemi kastetów, sprawy kopali go po całym ciele. Na liście proskrypcyjnej wybitnych osobistości żydowskich — jak podaje dziennik — figuruje między innymi prof. Einstein.

Szykany Polaków w Gdańsku trwają dalej.

Policya gdańska aresztowała robotnika polskiego, który w przejeździe przez Gdańsk zatrzymał się na dworcu w poczekalni, oczekując na pociąg. Aresztowanego osadzono w więzieniu i ukarano dwutygodniowym aresztem. Trybunał apelacyjny odrzucił apelację motywując ją tem, że oskarżony wydalony był przez senat gdański jako uciążliwy obywatel. Twierdzenie oskarżonego, że pobyt w poczekalni nie jest równoznaczny z pobytem na terenie wolnego miasta, nie zostało przez sąd uznane, ponieważ poczekalnia znajduje się poza terytorium kolejowym i o ile oskarżony był tylko w przejeździe nie powinien był opuszczać peronu (1).

Król Anglii w niebezpieczeństwie podczas burzy.

Leafield. Wielka burza spowodowała w Londynie znaczne szkody. Król bawiący właśnie za jachtu, znalazł się w niebezpieczeństwie.

De Valera wzięty do niewoli?

Leafield. (PAT) Na interpelację w Izbie lordów odpowiada lord kanclerz, że według ostatnich wiadomości sytuacja w Irlandyi jest opanowana. Rząd zapowiada swą pomoc w przywróceniu ładu i porządku w Irlandyi, stoi jednak ściśle na stanowisku zawartego traktatu. „Times” donosi, że katolicki biskup Dublina zwrócił się do obu stron walczących z propozycją pokojową. Pojawily się pogłoski o wzięciu do niewoli De Valery, dotąd jeszcze nie ma ich potwierdzenia.

De Valera miał zbiec wedle jednej wersji w ambulansie sanitarnym, wedle innej w przebraniu. Życie w mieście powraca do stanu normalnego, sklepy są otwarte. Straty materialne sięgają wyżej 2 milionów funtów. W Dublinie było 63 zabitych, a 270 rannych.

Ruch giełdowy.

Warszawa. (PAT) Giełda warszawska. Ważny: Dolarj Stanów Zjedn. trans. 5250, 5360, 5250, sprzed. 5250, kupno 5230, franki francuskie trans. 418 i pół. funty szterlingi 23.200, marki niem. trans. 10.95, 10.90. Czeki: Gdańsk trans. 10.60, 10.35, sprzed. 10.500, kupno 10.15, Belgia trans. 396, 407 i pół, 405, sprzed. 407, kupno 403. Berlin trans. 10.65, 10.35, sprzed. 10.55, kupno 10.15, Londyn trans. 22.900, 23.280, 23.100, sprzed. 23.200, kupno 23.000, Nowy Jork trans. 5225, 5580 5375, sprzed. 5290, kupno 5250, dolary drobne sprzed. 5270, kupno 5230, Paryż trans. 420, 425, 422, sprzed. 424, kupno 420, Praga trans. 107, 108, Szwajcarya trans. 980, 1010, 10000, sprzed. 1094, kupno 996, Wiedeń trans. 24, 233 i pół, 23.60, sprzed. 24, kupno 23, Włochy trans. 246, 247. Milionówka trans. 1200, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 rubli trans. 2202, sprzed. 221, kupno 220, za 100 marek trans. 57 i jedna czwarta, 5 proc. m. Warszawy trans. 215, kupno 210, 6 proc. Oblig. z roku 1917 trans. 115.

Guv de Chantepleure.

131

Slub w aeroplanie

Przełożyła z francuskiego

Marya z Dzieduszyckich Komorowska.

— 000 —

Mała Amy uniosła się na poduszkach... Nie rozumiała o co chodzi i spoglądała na Jankę nieprzytomnymi oczyma. Powtórzyła raz jeszcze słabym głosem:

— Co się stało, Janko?... Boję się...

A Janka rzekła:

— Moje dziecko, jutro rano o wschodzie słońca Wilhelm... i może, że i drugi inżynier firmy Palain, pan Vignol, mają odbyć lot długości dwustu pięćdziesięciu kilometrów ponad morze. Śródziemne i nie będą nawet konwojowani...

— Mała Amy wydała lekki okrzyk i oczy jej powiększyły się jeszcze bardziej:

— Było absolutnie niebezpieczne — ciągnęła panna Albin dalej — że nie dopuszczą do tego, byś się dowiedziała o zuchwałym tym zamiarze.

Krwawe walki w Niemczech

Regularne bitwy robotników z policją i monarchistami. — Rozruchy w czasie manifestacji. — Wielu zabitych i rannych.

Dopiero obecnie zaczęły napływać z różnych części Rzeszy wiadomości o ciężkich krwawych rozruchach, które wydarzyły się onegdaj przy manifestacjach w obronie Republiki. Po manifestacjach w Magdeburgu usiłovali robotnicy wdrzeć się do położonej nad miastem posiadłości hr. Gneisenau'a celem wymuszenia wydania znajdującego się tam czarno-biało-czerwonego sztabdaru. Z zamku, należącego do hr. Gneisenau'a

PRZYJĘTO MANIFESTANTÓW STRZAŁAMI, przyczem kilku ciężko raniono. Tłum cofnął się w dzikim popłochu. Uciekających ostrzeliwano z wieży zamkowej, przyczem dwaj robotnicy zostali rani, a jeden chłopak zabity. Wieczorem rzucono na pojedynczego robotnika, który przechodził obok zamku granat ręczny, który go rozszarpał.

Tymczasem robotnicy zgromadzili się ponownie uzbrojeni w karabiny jednego ze związków strzelckich. Wywiązała się

REGULARNA BITWA

między obrońcami zamku a uzbrojonymi robotnikami, przyczem zabito zarządcę dóbr b. rotmistrza i jednego strzelca, b. oficera. Także po stronie robotników było dwóch zabitych i kilkunastu rannych. Na interwencję władz wojskowych wkroczyła policja, która zawarła z robotnikami układ przywracający spokój.

Na drugi dzień przed południem przybył znów do zamku Gneisenau'a tłum z pobliskiego Helmstaedtu pod przewodnictwem komunistów. Przywódcy odebrali broń policyjną, który pilnował zamku i wezwali tłum, aby zerwał układ zawarty z policją. Robotnicy usłuchali przewodniców i

ROZBROILI POLICYJE,

która tymczasem przybyła na miejsce, następnie

PRZYPUŚCILI SZTURM DO POSIADŁOŚCI GNEISENAU'A,

pryczem jego samego zastrzelili. W walce tej padło 5-ciu robotników, a 10-ciu zostało rannych. Samą posiadłość spustoszone i splądrowano doszczętnie.

Z Freiburga donoszą znów, że podczas gdy tłum manifestował przed domem, należącym do jednego b. oficera, z sąsiedniego domu, należącego do pewnego majora

STRZELANO DO MANIFESTANTÓW.

Kilku robotników ciężko zraniono. W walkach, które się potem wywiązały zostało zastrzelonych kilku robotników.

Także w Zwickau w Saksonii przyszło po manifestacjach do krwawych starć. Manifestanci usilowali wziąć szturmom budynek sądowy i koszary policji. Wywiązała się bardzo krwawa walka. Było około

50 ZABITYCH A 48 RANNYCH.

Policya w końcu odpędziła manifestantów.

W Mannheimie wtargnęli manifestanci do domu w którym umieszczony jest związek studencki. Silny oddział policyi oczyścił dom, ale został sam w nim zamknięty. Tłum zażądał rozbiorzenia policyi. W tej krytycznej chwili nadeszły posiłki policyjne. Kilku urzędników policyjnych i kilkunastu robotników zostało ciężko rannych.

W końcu w Waldenburgu na Śląsku usilował tłum

WZIĄĆ SZTURMEM BUDYNEK SADOWY I KOSZARY POLICYJNE.

Policya strzelała najpierw w powietrze, później w tłum, przyczem czterech robotników zostało zabitych a kilkunastu rannych.

W Berlinie wydali komuniści odezwę wzywającą do strajku generalnego.

Nowy występ ks. Okonia w Lubelszczyźnie.

Na wiecu Okonia omal nie przyszło znów do rozlewu krwi.

Dzieją się u nas rzeczy zastanawiające; wrogowie państwa i narodu polskiego uwijają się pod okiem władz i szerzą bezkarnie swe niszczyielskie hasła. Wprawdzie pan poseł Dąbał odpowiada przed sądem za swe sprawy, ale jednocześnie jego towarzyszy Łańcucki organizuje demonstracje pod hasłem awolnienia Dąbała, a nawet odbicia go siłą z rąk władz.

Tymczasem nie próżnuje również trzeci godny ich kompanion ks. Okoń, który niedawno urządził krwawą demonstrację pod Belwederem, błogosławiąc tłumom z wyżyn latarni, obecnie zaś, jako nader gorliwy działacz na niwie chłopskiej, urządza w dalszym ciągu swe słynne wiece na prowincyi.

Oto dnia 29 ub. m. zebrało się w Janowie z racyi odpustu około 20 tysięcy ludzi. Skorzystał z tego Okoń i urządził wiec. Zaczęło się od hasel demagogicznych o niesprawiedliwym wymiarze daniny, o niesprawiedliwości rządu, i o tem, że policja to wróg ludu itd, itd.

Cierpliwość zaczęła się wyczerpywać i posy-

pały się liczne protesty ze strony słuchających tych bredni. Protestujących zaatakowali „pałkarze” warchnia i doszło do bójki.

Interweniował słaby oddział policyi, na który rzucili się fernali i inni, chwytając za lufy karabinów i skierowując je umyślnie w bok dla spowodowania wystrzału w tłum. Komendant policyi został powalony, a oddział postawiony w szachu wskutek kolosalnej przewagi bolszewickiej bandy. Jedynie taktowi p. Łopacińskiego, komendanta policyi janowskiej, zawdzięczać należy że nie przyszło do krwi rozlewu. U niektórych z bandy Okonia widziano broń.

Poprostu nie może pomieścić się w głowie, jak władze nasze mogą tolerować takich szkodników, jak Okoń, i jemu podobni. Nic tu nie usprawiedliwia faktu, że chodzą oni jeszcze wolni. Nietykałność poselska, wolność przekonani i inne konstytucyjne postulaty nie mogą być stosowane tam, gdzie złočyncy podrywają podstawy prawomysłności obywateli i godzą w byt państwa.

Ale jesteś żoną Wilhelma, Amy, więc mi nagle przyszło na myśl, że niebezpieczeństwo, na jakie się naraża twój mąż, nie powinno być ukrywane przed tobą i że masz prawo o niem wiedzied...

Malutka Amy szlochała, zalamując ręce.

— Nie trzeba, żeby jechał, Janko... Nie chcę, żeby jechał... — łezkała, jak dziecko.

Janka wzdrygnęła się potem dotknęła łagodnie skurczonych rąk.

— Nie trzeba płakać... ani mówid szalonych rzeczy... drogie maleństwo — rzekła. — Widzisz, zamiłki przed tobą o swoich projektach, dlatego właśnie, że się obawiał twoich łez i kobiecych twych nerwów... A jeżeli tak będziesz rozpaczać dalej, to będę miała wyrzuty sumienia, że ci to wszystko, wbrew jego poleceniom, powiedziałam... i nie będę mogła dokończyć mówid ci to, z czem miałam sobie za obowiązek cię poznać...

— To prawda — szepnęła malutka Amy.

I powstrzymała się posłusznie od placzu. Dławiona łkaniem, któremu nie pozwalał wybuchnąć, pytała całym wzrokiem słuchała całą twarzą, a małe jej zębki wciskały się w jej wargi i miażdżyły je...

— Amy, otrzymałam wczoraj wieczór list od Wilhelma... Dam ci go zaraz do przeczytania... widzisz, że stracił on zaufanie i że czuje się zniechęcony i smutny... ogromnie smutny... a to napawa mnie bezgranicznym lękiem co do jutra...

— Przecież nie podejrzysz, by...

— Nie, ach nigdy w życiu! Zdaje mi się nawet, Amy, że on pragnie tryumfu, ale że mu brak radosnej ufności, co je daje... i wiary tych, którzy bywają wybrańcami zwycięstwa...

Biedne ręczeta kurczyły się bezcelowym i machinalnym ruchem ludzi, co nie są w stanie pomódz tym unikowanym przez siebie nadewszysko.

— Czemu on taki smutny, Janko?... Co mogę uczynid, by nie dopuścić do tego lotu?... Widzisz, całkiem już przestałam płakać... Ale jak mogę na to poradzić?... Ach Janko, za nic nie chcę, żeby jechał...

Panna Albin patrzyła na swą małą przyjaciółkę, z łagodną, macierzyńską, omal, litością.

(Ciąg dalszy nastąpi).

— 000 —

Smutna galeryja naszych suwerenów.

Proces posła - komunisty Dąbala.

Dalszy ciąg zeznań świadków. — Uzbrojona bojówka komunistyczna. — Spór o „byłego posła”. — Pańsko-księża służka i Bóg, ony twórca rewolucyi socyalnej Dąbala.

W dalszym ciągu przesłuchano szereg świadków, z których jedni zeznawali dość przychylnie dla Dąbala, drudzy zaś podali nawet nowe ciekawe momenty.

Świadek Dutlinger, przewodniczący Związku handlowców, zeznaje, że Dąbala mówił ostrożnie, jak wytrawny parlamentarzysta, aby za wiele... nie powiedzieć. Przewodniczący zadaje pytanie świadkowi:

— Do jakiej partji świadek należy?

— W Polsce niema wolności należenia do wszystkich stronnictw...

— A więc?...

— Za należenie do partji komunistycznej odpowiada się karnie.

— Jeżeli pan należy do partji komunistycznej, może pan odmówić zeznań?...

— Ja też odmawiam. (Na sali widoczne poruszenie, ze słów bowiem świadka okazuje się, że jest on komunistą).

Świadek Szczawiński zeznaje, że Dąbala przybył na wiec do teatru Powszechnego w towarzystwie

BOJÓWKI KOMUNISTYCZNEJ, UZBROJONEJ W REWOLWERY,

które dość znacząco „wyglądały” z matynarek. Dąbala w mowie swej przkonywał jak **dobrym jest ustrój w Rosji sowieckiej**, a jak zły w Polsce, wzywał do zatknięcia czerwonego sztandaru na barykadach, wskazywał w jaki sposób „my komuniści” winniśmy zdobyć władzę, mianowicie

ZA POMOCĄ WALKI OREŻNEJ,

sily zbrojonej wreszcie z ust jego wyszły okrzyki na cześć Lenina i 3 międzynarodówki i rozbrzmiewała pieśń tejże międzynarodówki.

Świadek ten zeznaje również szczegół zupełnie nowy, mianowicie, że na wiecu przy ulicy Leszno wielu komunistów było uzbrojonych w rewolwery, a jeden z nich wprost zagroził mu drogę na estradę grożąc bronią.

Oskarżony (zmieszany): Więc świadek twierdzi, że na scenie stali ludzie z rewolwerami?

Św. (odczytanie): Tak, stali!

Osk.: Tak., Ja chciałem to tylko stwierdzić.

Szczegół o uzbrojonych komunistach na tym wiecu zeznaje jeszcze stanowczo dwóch z następujących świadków.

Świadek Rożdżyński szczegółowo przytacza przemówienie Dąbala na wiecu. Trzeba — mówił Dąbala — opamować Kasę chorych, co da nam możliwość zwalczania rządu, sejm i rząd należy rozbić — inaczej o szczęściu dla klasy robotniczej marzyć nie można;

TYLKO OBRÓCENIE W GRUZY RZĄDU I SEJMU POŁĄCZY NAS Z FEDERACJĄ ROSYJSKĄ

Podczas zeznania, kiedy świadek Rożdżyński nazywa oskarżonego Dąbala „byłym posłem”, oskarżony przerywa świadkowi: „jestem jeszcze, a więc nie byłem posłem”.

Przewodniczący: To do rzeczy wcale nie należy.

Świadek mówi dalej: „A ja skromny, mały człowiek uważam, że aresztant na ławie oskarżonych nie może być posłem i nazywać go należy **byłym posłem**”.

Dalej świadek ciągnie:

— A więc p. Dąbala mówił, że trzeba się złączyć z Rosją, z Leninem, Trockim, że jest komunistą zdeklarowanym. A ja mówię, że prawdziwy katolik nie może być komunistą, tymczasem czytam w gazetach, że p. Dąbala wypiera się wszystkiego. Następnie — mówi świadek — nie wiem jeszcze w jaki sposób p. Dąbala walczył się do sejmu.

Na to wstaje sam oskarżony i zwraca się do sądu:

„Proszę, aby mnie sąd uchronił od obelg, rzucanych przez tego świadka, wobec którego jestem zupełnie bezbronny, zresztą, wszystko, co on tu wypowiada ubliża powadze sądu.

Przew.: Co ubliża, lub nie ubliża sądowi, nie jest rzeczą oskarżonego i sąd sam to rozstrzyga bez pomocy oskarżonego.

Kończąc swe charakterystyczne zeznanie świadek dodaje:

Gdy pan Dąbala przemawiał na wiecu była z początku cisza, lecz, gdy jakaś pani ośmieliła się zwrócić uwagę po co poniewierają tu kler, Kościół i duchowieństwo, kiedy sprawy te w żadnym nie stoją związku ze sprawą roztrąsaną — Kasy chorych, p. Dąbala, który na trybunie był znacznie większy niż dziś na ławie oskarżonych, nachylił się i rzekł do tej pani: „o, zażalę się tu i pańsko-księża służka”.

Świadek Czarnowski zeznaje, że słyszał na wiecu okrzyk:

„NIECH ŻYJE BÓG, GNY TWÓRCA REWOLUCYI SOCYALNEJ DĄBALI!”

Dalej zeznaje świadek Piasecki.

— Oświadczam — mówi świadek — **gdyby się to wszystko urzeczywistniło, co mówił Dąbala na wiecu, jestem pewien, że**

Łańcucki grozi odbiciem Dąbala.

KOMUNISCI WYGONILI SOCYALISTÓW I NA ICH TERENIE ODBYLI WIEC. — ŁAŃCUCKI PROWOKOWAŁ W ANTYPAŃSTWOWEJ MOWIE ODBICIE DĄBALA. — CZEKAJĄ NA WYROK. — PROKURATURA WINNA ZAJĄĆ SIĘ ŁAŃCUCKIM.

Mimo wspaniałych listów w „Robotniku” zapowiadających, iż socjaliści nie pozwolą posłowi-komuniste Łańcuckiemu na odbicie wiecu w Warszawie przy ulicy Leszno Nr. 53, onegdaj o g. 7 wieczorem na dziedzińcu wymienionego domu, wtargnął pod wodzą Łańcuckiego parotysięczny tłum komunistów i poturbował socjalistycznych gospodarzy — rozpoczął wiec.

Jako pierwszy mówca wystąpił oczywiście sam Łańcucki, który rozpoczynając swą oracyę od zmieszania z błotem pepesowców za niudzie lenie terenu dla wiecu — przeszedł do sprawy swego kolegi Dąbala, będącego pod sądem. — Mowa Łańcuckiego dotyczyła przedewszystkiem „niesprawiedliwości”, jaka się dzieje Dąbaliowi, następnie zawierała obelgi pod adresem sądu, państwa polskiego, ostrej krytyce uległ i nowy rząd i sejm i społeczeństwo.

Mowa była w najwyższym stopniu demagogiczna i prowokacyjna. W przepojoną elektrycznością atmosferę wiecu i rozjarzonego chwilo- wia, krótkotrwała, ale zwycięską bójką z broniącymi wstępu na posesję członkami PPS,

PANÓW SĘDZIÓW BY TU NA TEM MIEJSCU, W TEJ SALI NIE BYŁO, A TAKŻE I MNIE PRZED WAMI.

Rozlewu krwi na wiecu nie było tylko dzięki naszej postawie, dzięki temu, żeśmy do tego nie dopuścili.

Prokurator: Jakich to wyrażen i zwrotów użył przy tem Dąbala?

Świadek: Mówił, że tylko gwałtem, siłą ma być rozpędzony sejm i rząd, na miejscu którego powstałaby władza jedynie — komunistyczna.

W dalszym ciągu przesłuchiwań świadków zeznawał poseł ks. Sudol, dawny okoniowiec. Prokurator zażądał również przesłuchania posła Witosa, sąd jednak po naradzie wniosek prokuratora uchylił.

Warszawa. (Tel. wł.) W ostatnim dniu rozprawy przeciw posłowi Dąbali zeznawał jako ostatni ze świadków poseł Woźnicki (Wyzwolenie), który opisywał przebieg wiecu przy placu Teatralnym i oświadczył, że momentów politycznych w mowie Dąbala nie widział.

Następnie przewodniczący ogłosił postępowanie dowodowe za ukończone i oddał głos prokuratorowi.

Prokurator Retinger w mowie swej między innymi oświadczył, że świadek Woźnicki niestety poseł, z całą świadomością powiedział przed sądem nieprawdę. Następnie dowodził winy Dąbala, domagając się surowego ukarania.

Po południu obrona rozpoczęła przemówienia.

Łańcucki grozi odbiciem Dąbala.

prowokacyjne i soczyste słowa Łańcuckiego padały jak krople na rozżarzoną płytę.

Podniecony tłum z wycłem chciał ruszyć na sąd, rozbić go i wyrwać Dąbala z rąk sprawca. Powstrzymał ich tym razem sam Łańcucki, który oświadczył, że byłoby to przedwczesne, gdyż nie zapadł jeszcze wyrok. „Poczekajcie na wyrok!” — wołał.

Prowokacje innych ciemnych indywidualności, występujących przeciw państwowości polskiej i władzom trwały 2 godziny.

Na mównicę próbowali też dostać się mówcy PPS, lecz nie tylko nie zostali dopuszczeni, ale nawet niektórych poturbowano — we własnym domu.

Tłum rozszedł się o g. 9 wieczorem, śpiewając „Trzecią międzynarodówkę” i „Czerwony pułk warszawski”.

Łańcucki śladami Dąbala...

Co na to prokuratura?

W niedzielę Okoń, wczoraj Łańcucki.

W biały dzień. W stolicy kraju!

Cóż na to „silny” rząd Śliwińskiego?

Pijany poseł frakcyi niemieckiej.

Onegdaj w sądzie pokoju w Warszawie toczyła się sprawa posła do Sejmu z frakcyi niemieckiej, J. Baczewskiego. W sądzie poseł przyznał się, że będąc pijany, zaczął na ul. Miodowej kobietę, idącą w towarzystwie narzeczonego, przyczem groził im rewolwerem. Sędzia proponował stronom pogodzenie się. Strona obrażona zażądała, żeby oskarżony złożył 100 tys. marek

na cel dobroczynny. Poseł odpowiedział, że tyle zapłacić nie jest w stanie.

Sąd skazał go na karę 20.000 marek i 5.000 kosztów sądowych. Poza tem sędzia zapowiedział, że władze wytoczyły osobno proces posłowi za grożenie rewolwerem. Proces ten odbędzie się później.

List protekcyjny „uczonego” posła.

Jedno z pism krakowskich otrzymało list, podpisany przez jednego z naszych suwerenów, któryto dokument charakteryzuje stosunki obecne i przedstawicieli sejmowych:

Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1922.

Za Świadczeniem niniejszem że Jan Kowalski wybrał się w poniedziałek 24 kwietnia bez bielizny

niewiedząc czy będzie służył czy będzie zwolniony kiedy dowiedział się że będzie służyć przyjechał po bieliznę i dzisiaj to jest 2 maja odprawia się do służby. powyższe stwierdzam

Feliks Storzynski, poseł do Sejmu”.

Podobno „broniony” przez p. posła Jan Kowalski jest dezertierem, poszukiwanym przez Dowództwo 16 p. p. w Tarnowie.

Suweren interesujący się anonsami.

Przed niedawnym czasem ukazało się w „Goncu Krakowskim” anonimowe ogłoszenie jakiejś niewiasty, poszukującej towarzysza flirta. Ogłoszenie, jakich bywa we wszystkich pismach bardzo wiele. W odpowiedzi na owo ogłoszenie nadszedł z Warszawy list jednego z posłów poznańskich, w którym zgłasza się ów suweren na partniera. W rozrzepaniu swoim nie dał krwisty amant szyfry na kopercie, prócz adresu Admini-

stracji naszego pisma. skutkiem czego posiadłszy mimowoli ową tajemnicę. Oczywiście obowiązuje nas mimo wszystko do zachowania w tajemnicy nazwiska owego suwerena, ale trudno nie podkwaślić i tego zdarzenia, charakteryzującego dobitnie, jakimi to sprawami zajmują się niektórzy z naszych suwerenów wtedy, kiedy państwowa urzędzyczy, kiedy gabinety padają co kilka dni...

Bawią się jak piłką sprawą inwalidzką!

Co robi Sejm ażeby pomódz inwalidom. — Frazesy i obietnice lewicy na zgromadzeniach publicznych. — W Sejmie odwiekanie. — Samopomoc inwalidzka. — Brak zainteresowania społeczeństwa dla inwalidów.

Juz we wczorajszym numerze pisma naszego donosiliśmy pokrótce o zabawkach, jakie urządzają sobie ze sprawy inwalidzkiej postowie socjalistyczni.

Oto w chwili, gdy pod obrady weszła **SPRAWA POMOCY DLA INWALIDÓW WOJENNYCH.**

wnieśli na przez stronnictwa narodowe i to w takiej formie, że powinna była być bez sporów zatwierdzona. Piastowcy i socjaliści namówili prezydenta ministrów p. Śliwińskiego, ażeby ten oświadczył, że nie rozjeżdżał się jeszcze w kwestyi i nie wie, czy może zgodzić się na pomoc dla inwalidów! Kiedy zaś mimo to stronnictwa narodowe domagały się uchwały, zaczęli socjaliści prowadzić umyślnie długie dyskusye na ten temat, a wkońcu przyszło do starcia tak, że stronnictwa narodowe zostały zmuszone zgodzić się na odroczenie sprawy.

A równocześnie stronnictwa lewicowe wygłaszają przy każdej sposobności dla skaptowania sobie rzesz inwalidzkich na zgromadzeniach publicznych gromkie obietnice, że oni wyłącznie i jedynie są obrońcami inwalidów. Tam zaś, w Sejmie, gdzie należy uchylać pomoc dla inwalidów, robią ze względów partyjnych obstrukcyę i uniemożliwiają adzielenie pomocy najbiedniejszym z biednych.

Szczęściem wśród inwalidów widać już otrzeźwienie, zaczynają rozumieć, że obietnice nie dadzą im chleba i, sami zaczynają tworzyć dla siebie warsztaty pracy. Przed kilkoma dniami ukazał się pierwszy numer pisma, poświęconego sprawie inwalidów, p. t. „Inwalida spółdzielca”, z któ-

rego dowiadujemy się rzeczy ciekawych. Okazuje się, że inwalidzi zdołali już uruchomić szereg warsztatów pracy, jako źródeł najlepszego zabezpieczenia bytu inwalidów.

Zorganizowano więc w Gnieźnie spółdzielnie ślusarskie, kowalskie i kolodziejskie, w Płocku stworzono wytwórnię koszykarską i warsztaty szewskie. Takie same warsztaty powstały nadto w Lublinie, Łodzi, Piotrkowie i Łowiczu. Warsztaty rymarsko-siodlarskie utworzone zostały w Warszawie. Zakład piekarski prowadzą inwalidzi w Wilnie, w Nowym Sączu powstała stała spółdzielnia rybacka. W Wilnie zostały zorganizowane biura transportowe, w Warszawie fabryka bibuły, wytwórnia zabawek, utworzona została brygada czyszcicieli obawia, brygada sprzedawców papierosów, a w toku organizacji znajduje się pracownia introligatorska.

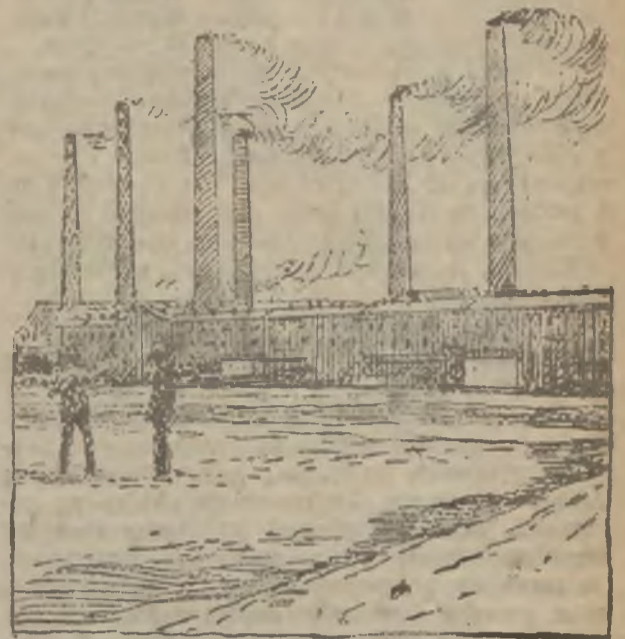
Na prowincyi, jak np. w Przemyślu, Bochni i Siedlcach pracują inwalidzkie kino-teatry.

Z tego dość pobieżnego przeglądu widzimy, że praca organizacyjna nad polepszeniem doli inwalidów wro w całej pełni. Stosunkowo mało inicjatywy widać w tej kwestyi u organizacyi małopolskich, ale stoi temu przedewszystkiem na zawadzie troska o chleb codzienny i okropna bieda inwalidów, zbyt małe zainteresowanie się losem inwalidów ze strony naszego społeczeństwa.

Ona też powinna zająć się szczerze i gorliwie losem tych, którzy je bronili od nawały wroga.

Kwestyi tej nie spuścimy z oka, gdyż jest ona boleszka społeczną, która należy bezwzględnie rychło pomyślnie załatwić!

Z Górnego Śląska.

Powyższa rycina przedstawia olbrzymią centralę elektryczną pod Królewską Hutą.

wach będących przedmiotem obrad między...

Ponieważ wielokrotnie już słyszeliśmy od Panów, że akcyę podobną potępiają, wzywamy Panów do powstrzymania robotników od podejmowania aktów gwałtu, na które fabryki zmuszone będą reagować w celu zapewnienia sobie spokoju pracy.

Tego rodzaju wystąpienia niezmiernie utrudniają układy międzyzwiązkowe i z tego powodu również są zgola niedopuszczalne.

Ponieważ między in. robotnicy domagają się od przemysłowców indywidualnego załatwienia sprawy urlopów, oświadczamy Panom, że indywidualne załatwienie tej sprawy jest zgola niemożliwe i wykluczone i że jej uregulowanie możliwe jest tylko w drodze porozumienia między związkami. Gotowość podjęcia tych układów kilkakrotnie już wobec Panów oświadczyliśmy, lecz Panowie dotąd do pertraktacyi w tym przedmiocie nie przystąpili, co powoduje zwłokę bez naszej winy”.

Jak rząd polski popiera dostęp do morza.

Dwie ustawy o porcie i żegludze morskiej.

Ministerstwo przemysłu i handlu przygotowało projekt ustawy o budowie portu morskiego w Gdyni i ustawy o popieraniu żeglugi mor-

skiej. Oba projekty mają być wniesione w czasie najbliższym do łaski marszałkowskiej Sejmu Ustawodawczego.

Walka z deficytem na naszych kolejach.

Podwyżka taryf od 1 sierpnia. — Redukcyja personalu o 5—10 procent. — Koleje nie będą wydzierzawione! — Taniość naszych kolei.

Warszawska „Gazeta Poranna” (2 grosze) ogłasza interesujący wywiad z ministrem kolei p. Marynowskim na temat deficytu kolejowego.

— Na deficyt kolejowy — mówił minister — składają się dwie pozycye: jedna to niewyownie niskie taryfy przewozowe, druga zaś — to wysokie koszty eksploatacyi.

Jeśli mowa o taryfach przewozowych, to **ZOSTANĄ ONE Z DNIEM 1 SIERPNI PODWYŻSZONE.** Myśląc o podwyżce tej, staliśmy na stanowisku, że przecież trudno jest przewozić towary niżej własnych kosztów i obciążać przez to ogólnopanstwowy budżet.

Podwyżki te ogólnie biorąc, będą wynosić od **50 DO 300 PROC. OBECNYCH TARYF.**

Zaznaczam przytem, że stosować będziemy różnicowanie odległości, a to celem ułatwienia stosunków handlowych naszym kresom, które przecież zaopatrują swe potrzeby w województwach środkowych, a nawet zachodnich. Uwzględniamy także specjalne taryfy wywózowe — dla drzewa i bafy; jest to rzecz niezbędna z punktu widzenia naszej gospodarki wywózowej.

Ponieważ liczymy na wzmożenie się ruchu towarowego i osobowego, więc też mimo drożyzny środków eksploatacyi i konieczności podwyższenia płac, mamy nadzieję, iż deficyt, ustalony w budżecie nie tylko się nie powiększy, ale że **MOŻE NASTĄPIĆ NAWET PEWNE JEJ ZMNIEJSZENIE.**

W miarę, jak zostaną poczynione konieczne inwenstycye oraz wprowadzone zostaną wszędzie jednolite przepisy, będziemy mogli do końca roku zredukować personal o 5 do 10 procent stanu obecnego, co da się zrobić bez uszczerbku dla eksploatacyi. Zamierzenia redukcyi na większą skalę jest niemożliwe, gdyż obecne środki techniczne nie pozwalają nam na to: zniszczenie sygnalizacyi np. i mostów oraz 8 godzinny dzień pracy wymagają bowiem znacznie liczniejszego personalu niż przed wojną.

W każdym razie liczymy na to, że **ILOŚĆ PRACOWNIKÓW KOLEJOWYCH SPADNIE ZE 162 TYSIĘCY DO 155.**

Co się tyczy pogłosek o wydzierzawieniu Kolei to w ministerstwie kolei żaden projekt tego rodzaju nie był rozważany. Każde koncorcyum zresztą domagać się będzie podwyższenia taryf, co i my uczynić chcemy. Sądzymy też, że po ustaleniu się stosunków będziemy mieli nawet pewien dochód z kolei. Potrzeba nam tylko kapitałów na zakup taberu i powiększenia linii.

Wogóle, **KOLEIE NASZE SĄ ZA TANIE**

potwierdzają to rzeczoznawcy zagraniczni, którzy twierdzą, że u nas jeździ się wprost za darmo. To też dochód wynosi 600 marek za pociągokilometr, gdy przed wojną na tej samej linii wynosił on 3 ruble złote.

W sprawie sędziów i prokuratorów komisaryjnych na G. Śląsku.

NOWE ROZPORZĄDZENIE MINISTERYALNE.

Minister sprawiedliwości wydał ostatnio rozporządzenie o t. zw. sędziach i podprokuratorach komisaryjnych przy sądach okręgowych w górnośląskiej części województwa śląskiego.

W myśl rozporządzenia — sędziowie komisaryjni i podprokuratorzy przy sądach okręgowych są mianowani na czas z gory określony. Po upływie czasu oznaczonego w dekreście nominacyjnym, może nastąpić ponowne mianowanie.

Umowy z sędziami komisaryjnymi w przedmiocie wysokości uposażenia zawiera i rozwiązuje prezes sądu apelacyjnego, a z podprokuratorami komisaryjnymi — prokurator przy sądzie apelacyjnym.

Sędziowie i podprokuratorzy komisaryjni przy sądach okręgowych podlegają pod względem służbowym przepisom, ustanowionym dla sędziów i podprokuratorów.

Sędziowie i podprokuratorzy komisaryjni składają przed objęciem swych urzędów przysięgę, że będą obowiązki urzędowe spełniali gorliwie i sumiennie.

Rozporządzenie powyższe weszło w życie z d. 22 czerwca rb.

Ochrona lokatorów.

Sejmowa komisya prawnicza zajmowała się dziś konrynuowaniem 3 czytania noweli do ustawy o ochronie lokatorów.

Po przyjęciu art 2 w drobnej poprawce p. Lieberman zgłosił formalny wniosek o odroczenie posiedzenia, motywując to nowem przesileniem rządowem, które powstało.

Tłumne wystąpienia robotników przeciw fabrykantom.

List Związku przemysłu włókienniczego do związku zawodowych.

Związek przemysłu włókienniczego w Państwie polskiem, z powodu zaszytych w licznych fabrykach tłumnych wystąpień robotników, zastosował w dniu wczorajszym do wszystkich związków robotniczych list treści następującej:

„W dniu dzisiejszym w licznych fabrykach miejscowych w Łodzi robotnicy przez tłumne obieganie przemysłowców i pozbawienie ich wolności osobistej przez szereg godzin usiłowali wymusić od nich ustępstwa i zobowiązania w spra-

Przewodniczący p. Mieczkowski odpowiedział, że oficjalnej dymisji gabinetu niema jeszcze, wobec tego motyw p. Liebermana odpada i wniośku jego pod głosowanie postawić nie może.

Do art. 3 p. Pużak (P.P.S.) wniósł poprawkę, która zmierzała do utracenia komisji lokalnych, wprowadzono natomiast nową skalę podwyżek o 300 procent dla lokali na poddaszu i w suterynach, a od 500—600 proc. dla lokali od 1 do 6 pokoi i do 10.000 proc. dla mieszkań ponad 6 pokoi, z utrzymaniem świadczeń dodatkowych.

Komisja bezwzględnie większością odrzuciła tę poprawkę.

Przed strajkiem urzędników bankowych

Dnia 2 bm. odbyło się we Lwowie nadzwyczajne walne zgromadzenie zawodowego związku urzędników bankowych przy współudziale delegatów okręgu krakowskiego, które po referatach, przedstawiających krytyczny stan materialny urzędników, postanowiło zwrócić się do zarządów poszczególnych instytucji z żądaniem uwzględnienia słusznych i najniezbędniejszych potrzeb życiowych urzędników bankowych. Jako ostateczny termin uregulowania tejże sprawy określiło walne zgromadzenie dzień 15 bm.

Walne zgromadzenie poleciło zarządowi na wypadek nieuwzględnienia postulatów chwycić się choćby najostrożniejszych środków. Równolegle toczy się podobna akcja w Krakowie.

W Krakowie toczy się w tej chwili akcja Okręgowego Związku zawodowego urzędników bankowych w sprawie polepszenia bytu.

Roztargniony samobójca.

W dniu onegdajszym w Warszawie do bramy domu nr. 51 przy Krakowskim Przedmieściu wpadł jakiś młody człowiek z krzykiem, wołając doktora. Stróż domu zamiast po doktora pobiegł po policyanta. Policyant zbliżył się do wołającego doktora mężczyzny i znalazł przy nim buteleczkę z napisem: trucizna, po chwili zaś namacał mu w kieszeni rewolwer, który okazał się nabitym.

I zamiast do doktora, wsadzono ciągle krzyżującego mężczyznę do doróżki i powieziono do komisaryatu. Tam, przywieziony mężczyzna wołał w dalszym ciągu doktora, wezwano tedy Pogotowie ratunkowe. Lekarz przepłukał mu żołądek i okazało się, że zażył on sublimatu. Samobójca miał przy sobie 9 listów w zamkniętych kopertach i kaligraficznie zaadresowanych do różnych osób. I tak: do ciotki Mani, dla Ignasia, dla brata Józefa, dla doktora Pogotowia, dla mojego ojca, dla mamusi i t. p. Jeden list był adresowany do żony samobójcy. Żona przybyła na wezwanie do komisaryatu i wtedy wyjaśniło się, że samobójcą był R. T., mieszkający w internacie dla zdemobilizowanych oficerów. Żona samobójcy, przeczytawszy list, oddała go policyi. T. odwieziono do szpitala św. Rocha. Życiu jego nie grozi niebezpieczeństwo. Przyczyną targnięcia się na życie było popelnienie defraudacji.

Co dzieje się w Nowym Jorku w ciągu jednej doby.

Nowy Jork, sześciomilionowe miasto spotrzebowuje w 24 godzinach 1.250.000 dwufuntowych chlebów, 2.000.000 litrów mleka i 6.000.000 jajek. Gdyby ułożyć w rząd pięć centimową monetę, pobieraną w ciągu 24 godzin za przejazd tramwajami i kolejami powietrznymi i podziemnymi, powstałby pas długości 90 mil. Telefony w ciągu doby są używane 4.500.000 razy.

ŚLUBÓW W TYM CZASIE ODBYWA SIĘ 205.

A NA ŚWIAT PRZYCHODZI 400 DZIECI.

Hotele w Nowym Jorku notują dzień w dzień 250.000 do 300.000 gości, co przewyższa trzykrotnie liczbę przyjezdnych w Londynie a sześćkrotnie w Paryżu.

Hoteli jest w Nowym Jorku przeszło 15.000 z tego

20 MAJĄCYCH WIĘCEJ, NIŻ 20 PIĘTER

Gmachy te posiadają po 1.000 do 2.500 pokoi. Hotel Pensylwania, największy na świecie, ma taką samą ilość łóżenek — ilości tedy okrągłą sumę 5.000 ubikacji nie licząc sal balowych, czytelni, gabinetów lekarskich, hallów i t. d. Gdyby chcieć przebiec wszystkie kurytarze 27 pięter tego hotelu i zaglądnąć do każdego pokoju, trzeba by na to zużyć

CALY TYDZIEŃ

W teatrach nowojorskich i lokalach rozrywkowych mieści się co wieczór przeszło milion ludzi.

Przygody 56-letniego Adonisa w Zyrardowie

Oryginalny samosąd za złamanie szóstego przykazania.

W protokołach policyi zyrardowskiej zanotowano przed paru dniami oryginalny samosąd, jaki się odbył na pewnym siwiejącym już lowe lasie, kóty mimo swego podeszłego wieku z powodzeniem odegrał rolę niebezpiecznego adonisa.

Sprawa zaś miała wysoce dramatyczny przebieg akcyi, Komisaryat policyi został zaalarmowany, że pewien mieszkaniec Zyrardowa padł ofiarą krwawego napadu bandyckiego. Leciwy obywatel, dźwigający na sobie z górą pięć krzyżków, ojciec starszych dzieci, został

PORANIONY KILKOMA UDERZENIAMI SZTYLETU.

Policya corychlej udała się w odwiedzinny do poszwankowanego, który pokazując głębokie rany na ciele, opowiedział o tajemniczym napadzie jakiegoś złoczyńcy. Historia wyglądała bardzo zagadkowo. Zarządzona w ciągu następnego dwóch dni obława nie wydała żadnego rezultatu. Dopiero następnego dnia do komisaryatu policyi doprowadzono istotnego winowajcę, który bynajmniej nie przestraszony opowiedział szczegółowo to krwawe zajście. W zasadzie trudno rozstrzygnąć nawet

KTO ZOSTAŁ WIĘCEJ POSZKODOWANY: NAPADNIĘTY, CZY NAPASTNIK.

Ten ostatni bowiem poniósł cięższą bodaj krzywdę moralną.

W dniu krytycznym poszkodowany na honorze miał szczególny powód do niepokoju. Jego żona, co do której oddawna żywił pewne podejrzenia, wyprawiała się owego dnia do miasta po zakupy. Mąż nie mógł usiedzieć na miejscu. Coś go podrywało. Postanowił zatem niespuszczając z oka swojej wietrznej żony. Niepostrzeżenie udał się po jej śladach i wkrótce zauważył, że jego małżonka znalazła sobie towarzysza podróży. Przygodna para — zapominając o zakupach — skęciła

DO POBLISKIEGO ZAGAJNIKA.

Owo zboczenie z drogi nie wróżyło nic dobrego. Podejrziwy małżonek — pragnąc do końca wypić zgotowany kielich goryczy, z wolna posuwał się ku miejscu, na którym zastał

SWOJĄ ŻONĘ. A OBOK 56-LETNIEGO ADONISA.

I w tym momencie rozegrał się dramat. Za złamanie szóstego przykazania leciwy Adonis został ukarany dwukrotnem pchnięciem noża. Był to samosąd rozpaczzonego męża, który zostawiając okrwawionego rywala, zbiegł.

A stary pożeracz serc, obawiając się w domu bury,

SYMULOWAŁ NAPAD BANDYCKI.

Stąd powstała legenda o krwawym napadzie bandytów.

Zdemaskowanie niemieckiego rabusia.

Oficer niemiecki, ofiarowując rzeź zrabowaną na wojnie, spotkał się z jej właścicielem.

W salonie uroczej pani Hartwigsen w Stockholmie gromadziło się liczne towarzystwo o typie dość międzynarodowym. Między innymi zwracali uwagę gości pan Du Bellay, Francuz, i von Hartmann, Niemiec. Obaj panowie szczerze się nie lubili. Prócz powodów narodowych, dzieliło ich to, że obaj starali się o względy pani Hartwigsen, która ostrożnie dotąd nie zdradziła się z tem, kogo w głębi serca uważała za swego wybrańca.

Nadszedł dzień imienin pani Hartwigsen. Przy jacie i zalotnicy obsypali ją mnóstwem podarunków. Ale uwagę wszystkich zwróciła prześliczna szkatułka, inkrustowana srebrem i masą perłową.

Ofiarował ją lejtnant von Hartmann. Gdy solenizantka dziękowała, goście podziwiali, zaś lejtnant nadymał się i promieniał, podszedł kapitan du Bellay. Z dziwnym uśmiechem przyglądał się szkatułce.

— Byłeś zapewne w Szampanii podczas wojny, lejtnancie? — zagadnął.

— Byłem, — odparł lejtnant, jakby ukłudy żądłem, prostując się niespokojnie.

— I pamiętasz zapewne pewien stary zamek nad Marną — dwie wieżyczki i wieśka w dole?

— Może byłem w takim, już mi się zabarło w pamięci, — niechętnie odparł Niemiec.

— Niech więc to ci przypomni — rzekł ostro kapitan, otwierając szkatułkę. — tu masz herb na tarczy z literami E. B. To herb rodziny du Bellay. Tę szkatułkę zabrałeś z zamku moich rodziców w Szampanii.

Czerwony i zmieszany von Hartmann chciał się tłumaczyć. Z pogardą odwrócił się jednak od rabusia wojennego. Du Bellay stał z rękami skrzyżowanymi na piersiach i groźnie wpatrywał się w niego.

— A młodą Francuzkę, Ivonne, czy pamiętasz w owym zamku nad Marną? Nie słyszałeś jej próśb — przed twoją natarczywością, próżno się chroniła biedna siostra moja. Przed twymi objęciami, przed hanbiącym dotknięciem wroga uciekła, rzucając się w rzekę.

I kapitan ścisnął głowę rękami, szepcząc cicho: Ivonne, Ivonne!

— Siostra pana była sama winna, — mówił von Hartmann, już teraz blade, jak śmierć — przysięgła o rękę, odpowiedziała mi zniewagę.

Ręka kapitana z łoskotem opadła na policzek Niemca. Du Bellay wykrzyknął:

— A ja ją ponawiam.

Zrobił się rozruch. Przeciwników rozdzielił Du Bellay i von Hartmann opuścili towarzystwo.

Ale nazajutrz rano za miastem odbył się pojedynek. Kapitan otrzymał lekką ranę, natomiast lejtnant miał utracony nos i przestrzelony policzek. Już nigdy przystojny Niemiec nie pociągnie ku sobie spojrzeń kobiety.

Rekonwalescencya kapitana du Bellay była osłodzona częstymi bilecikami i kwiatami od pani Hartwigsen. Nie trzeba dodawać że została żoną szlachetnego Francuza.

Pierwszy ślub dany przez kobietę.

Miał on miejsce w Londynie.

Feministki i zwolennicy emancypacji kobiet mają ostatnio do zanotowania nowy tryumf płci pięknej, dla której po tym fakcie niema już nic niedostępnego.

Oswoiłiśmy się z kobietami posłankami, kobietami ministrami, sędziami i adwokatami, znany przykład bohaterskiej postawy kobiet w wojsku i konkurencyi w takich sportach jak futbol i boks, — nie słyszeliśmy jednak nigdy o kobiecie-księdzu.

Oto w tych dniach, jak donoszą dzienniki angielskie, w Londynie odbył się pierwszy ślub pobłogosławiony przez kobietę-pastora. Pierwszym tym, znanym w dziejach świata duchowym była pani Konstancya Mary Colman, żona naczelnego pastora kościoła, w którym odbył się słynny ślub.

Ceremonia ślubu jest również inna, niż dotychczas. W formule ślubowania sobie wierzności niema mowy o „moim panu“ ani o „posłuszeństwie“, gwarantowanym w kościele angli-

kańskim. Cała formuła polega na tem, że w chwili wymiany pierścionków, nowożeńcy powtarzają słowa:

— Jak ten pierścionek otacza twój palec, niech miłość otacza wszystkie dni twórego życia.

W tej zreformowanej ceremonii ślubnej prócz kobiecego księdza bierze udział kobieta-organista i chór kobiety.

Z dniem 1 lipca b. r. zlikwidowane zostało przedsiębiorstwo kabaretowe w lokalu „Odrodzenie“ przy ul. Sławkowskiej L. 30.

DYREKCJA KABARETU.

Chwila bieżąca.

Kraków, dnia 8. lipca 1922.

Uroczysty obchód górnośląski w Krakowie

W niedzielę dn. 9 b. m. odbędzie się w Krakowie uroczysty obchód ku uczczeniu zjednoczenia Górnośląska z Rzeczpospolitą Polską. W obchodzie wezmą udział najwybitniejsi pracownicy narodowi i przedstawiciele władz z G. Śląska, a między innymi poseł Wojciech Korfianty, wojewoda śląski Rymer, delegat biskupi ks. Kapica i inni.

Program uroczystości obejmuje: w sobotę 8 b. m. o godz. 7.30 wieczorem pochód z ratusza pod pomnik Jagielly, gdzie nastąpi przemówienie, wreszcie capstrzyk muzyki wojskowej.

W niedzielę 9 b. m. o godz. 9.30 nabożeństwo w kościele N. P. Maryi, pochód na Wawel, uroczyste „Te Deum” w Katedrze, poczem nastąpi w dziedzińcu arkadowym na Wawelu mowa Korfiantego, prezydium miasta i Tow. Kresów Zach. O godz. 5 popoł. odbędzie się poświęcenie „Donu kresowego”, wieczorem uroczyste przedstawienie w teatrze.

Strajk w przemyśle budowlanym w Krakowie.

Konferencja odbyta w Krakowie w Izbie budowniczych między pracodawcami i robotnikami przemysłu budowniczego w sprawie podwyżek nie dała rezultatu.

Wobec tego w najbliższych godzinach wybuchnie strejk. Podobno weźmie w nim udział około 6000 tysięcy ludzi.

ZWRACAMY UWAGĘ Szan. Prenumeratorów, że koniecznym warunkiem bezpłatnego ubezpieczenia od wypadku jest nadesłanie kwestyjonariusza wyciętego z „Gońca”, wypełnionego i podpisanego.

PROGNOZA NA SOBOTĘ: chmurno, chłodniej, miejscami drobne opady, umiarkowane wiatry zachodnie i półz. zachodnie.

KOMUNIKACJA Z POZNANIEM PRZEZ GÓRNY ŚLĄSK. Dyrekcyja kolei państw. w Krakowie komunikuje: Wedle zawiadomienia Min. kolei będą w najbliższym czasie wprowadzone pociągi bezpośredniej komunikacji osobowej między Małopolską a Poznaniem przez Górny Śląsk. Przy przejeździe w tych pociągach przez niemiecki G. Śląsk wymagane będą dowody osobiste lub służbowe z fotografią, bez wszelkiej wizy niemieckiej.

W SPRAWIE ZAJŚĆ WILEŃSKICH. Dziś w sobotę o godz. 7 wieczorem w sali Tow. Roln. Małopolskiego (Rynek Szczępański) odbędzie się wielkie zebranie członków „Rozwoju” w sprawie zajęć wileńskich z udziałem wybitnego znawcy sprawy żydowskiej ks. Kruszyńskiego, prof. L. Skoczylasa, red. Matyasika, p. Gruszczyńskiego i innych. „Rozwojowcy” stawicie się licznie!

CO ZROBIONO DLA INWALIDÓW WOJSKOWYCH? Z wielu stron dochodzą nas wieści, że artykuł nasz umieszczony w numerze 179 pod tym samym tytułem jest rozmyślnie niewłaściwie komentowany w kierunku tendencji umniejszenia zasług władz wojskowych około pieczy nad inwalidami wojennymi. Po zasięgnięciu wyjaśnień u miarodajnych czynników Województwa krakowskiego w interesie słuszności, zaznaczamy, że artykuł ten zawierał jedynie krótkie informacje dla szerszego ogółu społeczeństwa o obecnym stadium agend Opieki nad inwalidami wojen., a pomijał zupełnie dotychczasowy przebieg akcji zapoczątkowanej w Małopolsce przez „Krajową Komisję Opieki nad inwalidami” kontynuowanej następnie przez generalną Ekspozycję Sekcji Opieki Ministerstwa Spraw Wojskowych, które to czynności akcyję tą stworzyły i prowadziły ją w sposób zasługujący na najwyższe uznanie społeczeństwa. Władze wojskowe prowadzą zresztą dotąd najważniejszy dział tych agend, t. j. doteczenie i doksztalcenie inwalidów w Zakładach leczniczo-szkolnych, a Wojewódzki Wydział Pracy i Opieki społecznej przejął dotychczas tylko akcyję opiekuńczą w szerszym słowu znaczeniu, t. j. wyszukanie im pracy, udzielanie doraźnych zapomóg i pożyczek, oraz kształcenie dla zawodów rolniczych i straży lasowej. W tym więc znaczeniu należy rozumieć wspomnianą w poprzednim artykule „organizację” agend inwalidzkich polegającą na stosowaniu sposobu akcji opiekuńczej do ustroju władz cywilnych.

NA BUDOWĘ DOMU MEDYKÓW W KRAKOWIE ufundowali dalsze cegiełki: 210 Józef Toeplitz, 211 Jadwiga Toeplitz-Mrozowska, 212 Anna Donina Toeplitz, 213—214 Ludwik Toeplitz, 215 Leopold Wellisch, 216 Stanisław Meyer, 217 Zygmunt Toeplitz, 218 Jerzy Meyer, 219 Studer, 111 roku medycyny, 220 dr Antonemu Jabłonskiemu w dniu imienin pracownicy VIII wydziału D. K. P., Kraków, 221 nin Maksymilian Rose, 222 dr Adam Ackerman, 223 dr Kazimierz Niżyński, dyr. banku kraj. w Białej jako podziękowanie dr Tempe za wyleczenie żony, 224 dr Gniazdowski z Chelmona, wpłac. po 10,000 mk. na cegiełkę. Naudo złożyli ośmiu: Na listę w klinice ginekol. U. J. 37.700 mk., w klinice wewnętrznej 12.000 mk., dr Pawlas na listę Nr. 100 i 107 30.000 mk., dr Schöngut-Strzemiński 5000 mk., kol. Karasiński na bloczek 2000 mk., hr. Stadnicki 1000 mk.

CZTEROTYGODNIOWY KURS PRZYSPOSOBIENIA WOJSKOWEGO NA NAUCZYCIELI SZKÓŁ

Cieżary mieszkańców m. Krakowa na rzecz gminy.

Pisaliśmy niedawno, że gmina m. Krakowa prędko zmniejsza wydatki na obrządek 2 miliardy 130 milionów, a dochody na półtora miliarda marek.

Z jakich źródeł wydobywa Magistrat miasta owe półtora miliarda poda w ogólnych zarządkach poniższe zestawienie:

Podatki bezpośrednie posiada Kraków: 1) 30% dodatek gminy do podatków realnych (bez znaczenia), 2) 0,2% podatek obrotowy da 70 milionów, 3) 25% podatek od czynszów z mieszkań da 10 milionów, 4) podatek od psów da 1 milion, (więcej, jak 30% dodatek gminny do podatków realnych który da 0,6 mil.) i 5) 30% udział gminy w podatku dochodowym, który przyniesie miastu 50 milionów. **Razem dochód z podatków bezpośrednich** ma dać 134.100.000 marek.

Podatki pośrednie konsumcyjne przyniosą mają 400 milionów.

Podatek od przyrostu wartości 80 milionów.

Podatek od hoteli 40 milionów.

Oplaty Od przedstawień, widowisk, zabaw itp. dać mają 126 milionów.

Ostatnie normalne źródło dochodu to **opłaty**: a) na rogatce (25 mil.), b) na kolei od towarów (110 mil.) i inne drobne (za konsensy, przyjęcia do gminy itp.).

Dochód wyjątkowy i nadzwyczajny — to 11 milionów, jako 2% od osiągniętej w Krakowie daniny państwowej.

Razem wszystkie te opłaty i podatki dać mają w r. 1922 gminie m. Krakowa 909 milionów!

Na dalszą sumę 600 milionów składają się:

Zwroty od stron za naprawę dróg i cieków 30 milionów, targowica, lodownia, kramy miejskie, hala targowa, zakład kontumacyjny 25 mil., cmentarz, szpital epidemiczny 16 mil., zakład czyszczenia miasta 160 milionów, rzeźnia miejska 27 mil., chłodnia, fabryka lodu, fabryka mydła, kafilerya 90 mil., dochody szkolne 25 mil.

Wszystko to razem daje 1 i pół miliarda — a miastu potrzeba jeszcze drugie tyle.

ŚREDNICH. M. S. Wojsk. w porozumieniu z Min. W. R. i O. P. organizuje czterotygodniowy kurs dla nauczycieli gimnastyki szkół średnich męskich. — Kurs ma na celu zapoznać nauczycieli gimnastyki w pierwszym rzędzie ze szkołą strzelca i z elementami służby polowej i poinformować o nowych regulaminach obowiązujących w armii. Rozpoczęcie kursu dnia 1 sierpnia b. r. Uczestnicy posiadają będą prawa rezerwistów powołanych na ćwiczenia. Zgłoszenia do dn. 20 lipca b. r. przyjmuje Wydział Przysposobienia rezerw Oddz. III Szł. Gen., Warszawa, ul. Czysza 8. Na kurs przyjęci być mogą wyłącznie nauczyciele gimnastyki czynni obecnie w męskich szkołach średnich. Wszelkich bliższych informacji udziela Ref. Przyspos. rezerw Oddziału III Szł. D. O. K. Nr. V w Krakowie w godzinach urzędowych.

ORIENTACYJNA WYSTAWA PRZEMYSŁOWO-ARTYSTYCZNA PRACY KOBIEC W KRAKOWIE. Muzeum Przemysłowe im. dr A. Baranieckiego przystępuje do urządzenia w Krakowie w jesieni br. wystawy pracy kobiet. Wystawa posiadać będzie charakter orientacyjny i obejmie wszystkie gałęzie pracy kobiet, wchodzące w zakres przemysłu artystycznego. Chcąc więc z jednej strony zapoznać ogół społeczeństwa z obecną wytwórczością naszych kobiet, z drugiej strony wytknąć właściwy kierunek tej pracy w związku z przyszłą wystawą w Paryżu w r. 1924, na której to wystawie Polska będzie reprezentowana, Dyrekcyja Muzeum w porozumieniu z generalnym delegatem polskim wystawy paryskiej zaprasza jaknajszerszy ogół pracujących w przemyśle artystycznym kobiet do wzięcia udziału w wystawie jesiennej w Krakowie; na wystawę tą przyjmowane będą w zasadzie wszelkie wyroby z zakresu artystycznego przemysłu kobiecego miast i wsi, a to: wyroby tkackie, hafciarskie, koronkarskie, batikowe, koszykarskie, zabawkarskie, odzieżnicze i t. p. Informacye udziela i zgłoszenia na wystawę przyjmuje Dyrekcyja Muzeum codziennie w godzinach od 10 do 1.

BARDZO ZBICZALI KOŁOROWI BARBARZYŃCY W PODROŻY NA PLENAIR. Jak nam donoszą młodzież Akademii Sztuk Pięknych urzęda grotnadny najazd na Zakopane we wtorek 12 lipca b. r. pod przewodnictwem zasłużonego prezesa weterana Bratniej Pomocy kol. J. Jury. Młodzież zamierza zamieszkać w dwóch wozach meblowych, urządzonych jako wozy sypialne, odstąpionych bezpłatnie przez Stowarzyszenie Krak. Posługaczy, które będą umieszczone w Kuźnicach, na łączce pod lasem, na miejscu ofiarowanem przez Zarząd dóbr Kuźnic. Znajdując się w kąpieli pejzazów będzie młodzież czerpać natchnienie z tatrzańskiej natury, a rzeźbiarze zapoznawać się z rodzimą sztuką plastyczną Podhala. Owoce tej pracy będzie można oglądać na nieustającej wystawie w kolonii artystycznej w Kuźnicach, w specjalnym wozie wystawowym.

PESTYN na Skalach Panieńskich na rzecz Ochrony św. Rodziny na Grzegórkach odbędzie się w niedzielę 9 b. m. Podczas festynu odbędzie się zabawa taneczna.

ZGUBIONE PIENIĄDZE. Dnia 5 b. m. znalezioną została większa kwota pieniędzy, która po udowodnieniu własności może poszkodowany odebrać w V komisaryacie policji w Podgórze.

PODEJRZANY TYTÓN I PAPIEROSY. Aresztowano w pobliżu stacji kolejowej Grzegórzki niejakiego Natana Müllera, lat 40 z Brańca, przy którym znaleziono większą ilość tytoniu i papierosów ograniczonych niewiadomego pochodzenia.

ATAK SZALU NA PLANTACH. W sprawie naszej onegdajszej notatki o napadzie szalu jaki miał miejsce na plantach koło red. „Gońca” Krak. do wiadujemy się, że w danym wypadku rozchodzi się o żołnierza nieznane nazwisko, którego urzeczni szpitala powszechnego św. Łazarza p. Grzędzielski wezwawszy Pogotowie ratunkowe odwiózł do szpitala.

MILIONOWA KRADZIEŻ. W sklepie Hirscha Józefa Sontaga przy ul. Pauliskiej 13, I piętro, od dłuższego czasu popełniano kradzieże towarów tekstylnych. Dopiero w dniu 6 b. m. złapał Sontag na gorącym uczynku Jana Wiśniewskiego, gdy włamywał się do sklepu. Szkoda wynosi około 1,373.000 marek.

OKRADZENIE STRYCHU. Ze strychu domu przy ul. Strzeleckiej 9 skradli niewydolczona sprawcy naczynie kuchenne i stołowe łącznej wartości kilkunastu tysięcy mk.

SŁUŻĄCE WCIAŻ KRADNĄ. Józefa Dębska, lat 18, służąca, okradła swoją służobodczynię Helenę Bobek, zam. przy ul. Madalińskiej, wyrządzając jej szkodę na 50.000 mk. Skradzione rzeczy usiłowała Dębska sprzedać na targu tandetnym za 3000 mk.

Z TEATROW. **REDUTA WARSZAWSKA W TEATRZE J. SŁOWACKIEGO.** Dyrekcyja udało się pozyskać kilka sztuk tego niezrównanego teatru na kilka występów. — Przybywają więc p. Marya Dułęba, najwybitniejsza siła kobieca tego zespołu, dalej J. Osterwa, założyciel i artystyczny przewodnik tej sceny, a bezspornie najpopularniejszy obecnie aktor polski i Jan Szołhanowicz. Trójca ta tworzy niedościgniony w zgraniu koncert aktorski w komedii „Przechodzień”, który w tej sztuce zapewnił w Warszawie blisko 150 przedstawień. Występy odbędą się dziś, jutro popołudniu, w poniedziałek i wtorek.

Z OPERETKI MIEJSKIEJ. Dziś w sobotę scenacyjna operetka „Amor w śniegu”. Jutro w niedzielę popołudniu „Apasze”, wieczorem „Piękna syrena”, która wzbudziła tak wielki zachwyt swą oryginalną romantyczną treścią jak również niewiędzianami dotychczas wspianiami tańcami i swolucyami, zdobywając pierwsze miejsce w światowym repertuarze operetkowym. W poniedziałek „Amor w śniegu”.

Z BAGATELI. Dziś i dni następnych „Dama z pod Nr. 23” z pp. Malicka i Nowackim. W sobotę popoł. po cenach niższych 70 proc. po raz ostatni „Kobieta, która zabiła” z p. Kozłowską i Węgliem. — W przygotowaniu arcywesoła krótkowidła znanego i ulubionego u nas autora „Dr Stieglitz” Fiedmana p. t. „Madame Boccacio”. Premiera naznaczona na środę.

Z TEATRU NOWOŚCI. Dziś w sobotę dane będzie wesoła operetka „Trzej kawalerowie”. W niedzielę popołudniu daną będzie po cenach 50 proc. niższych operetka „Trzej kawalerowie”, która również wypełni wieczór niedzielny. Będzie to zarazem ostatnie przedstawienie przed wyjazdem operetki na tournée po Małopolsce.

REPERTUARY TEATRALNE.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO. Sobota: „Przechodzień”.

TEATR MIEJSKI OPERA I OPERETKA. Sobota: „Amor w śniegu”.

TEATR „BAGATELA”. Sobota pop.: „Kobieta, która zabiła”, wiecz.: „Dama z pod Nr. 23”.

OPERETKA „NOWOŚCI”. Sobota: „Trzej kawalerowie”.

Z TEATRU „NOWOŚCI”.

„Trzej kawalerowie”.

Operetka H. Bertego. Ładna, powiedzmy raczej — skoczna muzyczka, streszczająca się zresztą w kilku walczykach i rytmicznym marszu — libretto mniej banalne niż wszystkie dotychczasowe twory lekkiej wiedeńskiej Muzy, tłumaczenie p. Karra bardzo dobre — są to zapewne wartości, które mogłyby stanowić nawet o powodzeniu tej drobności artystycznej, gdyby nie banikula, która nawet najbardziej zapalonych wielbiciele operetki — odstrasza od teatru.

Przyn humoru dziarzył jak zwykle p. Winiarkiewicz (Rlamvald), obok pp. Wesołowskiego, Józefowi

cza i Solińskiego, z których dwaj pierwsi mieli sposobność popisać się ładnym głosem (Rudolf, baron i hrabia). P. Walewska w roli podlotka (Tilly) miała wiele wdzięku. Bardzo poprawnie śpiewała p. Krajewska (Hertha). W roli służącego dał dobry typ p. Jastrzębiec. **K. Kramłowski.**

ZPOLSKI.

WYBORY DO SEJMU NA G. ŚLASKU. Na posiedzeniu Tymcz. Rady województwa śląskiego postanowiono w zasadzie przeprowadzić wybory do Sejmu śląskiego na podstawie dziś jeszcze obowiązującej ordynacji.

P. MICHALSKI WRACA DO LWOWA NA DAWNĄ POSADĘ. Dr. Michalski wyjechał z Warszawy 5 b. m. do Lwowa, celem objęcia tu z powrotem kierownictwa Banku Krajowego.

NOWA GRUPA LUDOWCÓW. Z inicjatywy kilku polityków, między innymi dra Dębowskiego, Aleksandra Mejsztowicza, hr. Maryana Platara i prof. Zdziechowskiego powstało w Wilnie ugrupowanie zachowawcze, które wchodzi do stronnictwa pracy ludowej jako autonomiczna grupa.

WYSTAWA SZKOLNA WE LWOWIE została odroczone z powodu trudności finansowych do roku 1923, w którymto czasie urządzona będzie wystawa szkolna z obszaru całej Polski przy sposobności obchodu 150 rocznicy powstania Komisji Edukacji Narodowej i śmierci Konarskiego.

PRZEJĘCIE POLSKICH ARRASÓW. Delegacja polska w mieszanej Komisji specjalnej w Moskwie przejęła wczoraj arras, wśród których znajdują się dwa z cyklu „Potop”, dwa zaś z cyklu „Zwierzęta”. Do całkowitej seryi „Potopu” brak jeszcze dwóch arrasów, które strona rosyjska odszukuje. W sobotę ma się odbyć przejście dalszych siedmiu arrasów, które łącznie z czterema wymienionymi będą we wtorek 11 b. m. wystawione do Warszawy.

ZWIJANIE SĄDÓW W MAŁOPOLSCIE WSCH. Prezydium sądu apelacyjnego lwowskiego informuje, że wiadomości o rzekomem masowem zwijaniu sądów powiatowych w Małopolsce wschodniej nie są ścisłe. Zwinięte będą tylko nieliczne małe sądy powiatowe w miasteczkach, w których nie ma odpowiedniego pomieszczenia dla sądu.

POGRZEB JULIUSZA TENNERA, znanego literata i estety odbył się przedwczoraj we Lwowie.

ARRESTOWANIE PISARZA ŻARGONOWEGO. Onegdaj aresztowano w Warszawie przybyłego z Wilna M. Brodersohna, skrajnie radykalnego pisarza żargonowego.

STREJK W TOMASZOWIE. W Tomaszowie wybuchł strejk w 15 fabrykach włókienniczych. Strejkuje kilka tysięcy robotników.

GROŹBA STREJKU W CEGIELNIACH ŁÓDZKICH. W cegielniach łódzkich zanosi się na strejk na tle żądań rewizji cennika płac i nowych podwyżek.

KUBA ROZPRUWACZ W ŻĄBKOWICACH. W ub. wtorek w Żąbkowicach w mieszkaniu wdowy Swierczynowej dobrana czwórka miejscowych mieszkańców Bronisław Bierzyń, Franciszek Kokot, Józef Sobczyk i Franciszek Jędrzejewski wszczęli awanturę biorąc się do bójki na noże. Bierzyń wyrzucił trzech kolegów, sam zaś zabarykadował się u Swierczynowej. Kokot i Jędrzejewski zaczęli szturmować zdobywać obłożone mieszkanie wdowy i drągami rozbili dwoje drzwi i zdemolowali całe jej mieszkanie. W końcu Bierzyń pokaleczył nożami ciężko dwu towarzyszy tak, że Sobczyka w agonii przewieziono do szpitala.

ZAMORDOWANIE POSTERUNKOWEGO. W Dobroszaniech pod Lwowem zasturzelony został onegdaj posterunkowy Sielski przez nieznanego bandytę. Śledztwo w toku. Nie jest wykluczonem, że ma się tu do czynienia z mordem politycznym.

Z SZEROKIEGO ŚWIATA.

VOTUM ZAUFANIA DLA POINCAREGO. Izba deputowanych po wysłuchaniu deklaracji prezydenta ministrów Poincarego uchwaliła 507 głosami przeciwko 64 wniosek zaufania dla rządu.

ŻYDZI W SZKOLACH ŚWIECKICH. Z Mińska donoszą, że na całej Białorusi zamknięto żydowskie szkoły wyznaniowe, a uczniów przesiedlono do szkół sowieckich.

ZAMACH NA BOLSZEWIKÓW W HADZE. Policja holenderska w Hadze zaarrestowała 15 monarchistów rosyjskich, którzy pod przybranymi nazwiskami usiłowali przejść granicę prawdopodobnie w celu dokonania zamachu na delegację sowiecką.

CHRZEŚĆ W ROSJI W 18 R. ŻYCIA. Nowy rząd cerkwi prawosławnej opracowuje dekret o chrzcie dzieci. Według tego dekretu chrzczyć będzie można dzieci dopiero po dojrzeniu do lat 18 wyłącznie za ich zgodą.

SAMOBÓJSTWO BERLIŃSKIEGO LANDRU. Oskarżony o zamordowanie kilkunastu kobiet berliński kupiec Grossmann, zwany „niemieckim Landru”, powiesił się onegdaj w celi więziennej, na pół godziny przed rozpoczęciem dalszych rozpraw. Złoczyńca uprzedził w ten sposób wymiar sprawiedliwości. Jak wykazują zwłoki ofiar, Grossmann był mordercą-sadystą, w przeciwieństwie do Landru, który zabijał z chęcią zysku.

Kiedy można uzyskać rozwód w Ameryce?

Ameryka jest — jak wiadomo — krajem błyskawicznych ślubów i niemiernie błyskawicznych rozwodów. Nie wszędzie tam jednak przychodzi rozwód z łatwością, gdyż co Stan, to inne przepisy, regulujące warunki, pod którymi rozwód można uzyskać.

O rozwodzie w Stanach Zjednoczonych decydują sądy stanowe i dlatego też niema 2 Stanów, któreby miały takie same prawo rozwodowe. Już od szeregu lat były starania o federalne prawo rozwodowe, ale Kongres nie powziął do tychczas żadnych uchwał w tej mierze.

Powody, wystarczające do uzyskania rozwodu są na rozmaite —

NIEKONIECZNIE TRZEBA JEDNEMU Z MAŁŻONKÓW UDOWODNIĆ WIAROŁOMSTWO,

będące u nas głównym powodem do separacji w kościele katolickim, a do rozwodu w ewangelickim.

Zresztą wiarołomstwo uważane jest za podstawę do rozwodu we wszystkich Stanach, z wyjątkiem Stenu South Carolina.

Do niedawna w Stanie New-York wiarołomstwo było jedynym powodem do rozwodu. Obecnie legislatura tego Stanu uchwaliła, że żona, która nie widziała swego męża, lub

NIE SŁYSZAŁA O NIM PRZEZ PIĘĆ LAT

i ma odpowiednią podstawę do uważania go za umarłego (albo mąż, który nie słyszał o swej żonie przez taki sam okres czasu), może otrzymać rozwód na podstawie wyroku sądowego.

W innych Stanach wystarcza tak zwane w kościele ewangelickim

„ZŁOŚLIWE OPUSZCZENIE”

to znaczy — jeśli mąż żonę, lub żona męża porzuciła dobrowolnie i nie wraca przez pewien okres czasu.

Chodzi tylko o ten czas. W 22 Stanach rozwód udzielany jest po upływie roku od chwili porzucenia.

Są także i inne powody do rozwodu, a jest ich taka długa litania:

W 43 Stanach sądy udzielają rozwodu jeżeli mąż lub żona popełniła zbrodnię, lub szalona została na rok czy więcej lat więzienia. W dwóch Stanach sądy udzielają rozwodu wówczas, jeżeli, jeżeli mąż, lub żona zasądzeni są na dożywotnie więzienie. W jednym Stanie ten fakt, że jedna ze stron karana była w więzieniu przed ślubem, uważany jest za podstawę do otrzymania rozwodu.

W 42 Stanach

BRUTALNE OBCHODZENIE SIĘ

jest dostatecznym powodem do rozwodu. Zwykle mąż jest uważany za tę stronę, która może być brutalną, ale w Stanie Rhode Island prawo pozwala mężowi starać się o rozwód, jeżeli żona obchodzi się z nim brutalnie do tego stopnia, iż życie z nią staje się niebezpiecznym. W trzech Stanach sądy udzielają rozwodu, jeżeli żona, lub mąż udowodni, że strona przeciwna targnęła się na jego, czy jej życie.

NAŁOGOWE PIJAŃSTWO

jest dostateczną podstawą do otrzymania rozwodu w 40 Stanach, a w 6 Stanach nałogowe

UŻYWANIE MORFINY,

opium i innych zabójczych narkotyków.

W większości Stanów nie można otrzymać rozwodu na tej podstawie, iż mąż, lub żona doświadczyła

POMIESZANIA ZMYŚŁÓW,

w trzech jednak Stanach fakt taki uważany jest za dostateczny powód.

W Stanie Kentucky można otrzymać rozwód, jeżeli mąż lub żona udowodni stronie przeciwnej, iż

NIE PANUJE NAD SWYM TEMPERAMENTEM,

lub cierpi na jakąś obrzydliwą chorobę. Trąd jest podstawą do rozwodu na wyspach Hawajskich.

W stanach Massachusetts i Kentucky sądy udzielają rozwodu, jeżeli żona, lub mąż

WSTĄPI DO JAKIEJŚ OLWIEK RELIGIJNEJ SEKTY,

która uznaje, że małżeństwo jest aktem grzesznym i nieprawnym.

(+) KSIĄŻĘ W ROLI BOHATERA KINOWEGO.

London podziwiał niedawno wspaniały film z życia sportowego p. t. „Derby”, w którym wystąpili jako działający aktorzy, między innymi książę Manchester, jeden z pierwszych magnatów Anglii, oraz amerykański milioner A. B. Duke. Powstanie tego ciekawego się obrzymiem powodzeniem filmu jest czysto przypadkowe. Książę, znany sportsman, gościł w swym zamku grono wyborowego towarzysztwa, wśród którego było i kilka aktorek kinowych. Ktoś rzucił projekt utrwalenia scen, myśliwskich i towarzyskich na ekranie, a podobał na miejscu był operator z aparatem, więc wkrótce powstał jedyny w swym rodzaju film „arystokratyczny”, który podziwiają obecnie Anglicy, interesujący się niezmiernie życiem swoich lordów.

(+) **NOWY GATUNEK BYDŁA DOMOWEGO.** W Kanadzie, gdzie hodowlę trzód uprawia się na wielką skalę, zdolano drogą krzyżowania wytworzyć zupełnie nowy gatunek bydła, który nazwano „kowlom”. Jest to zwierzę, przypominające zarazem krowę i bawoła, nadzwyczaj wytrzymałe na zimno, wskutek czego będzie je można hodować na wielką skalę w obfitych w paszę okolicach północnej Kanady.

(+) **6-LETNI CHŁOPAK ZMUSZA OJCA DO ROZWODU.** Osobliwy proces toczył się przed kilku tygodniami w Perth (Australia). Jako skarżący wystąpił 6-letni Robert Holmes, zastąpiony przez wujka, jako opiekuna, z wnioskiem o unieważnienie małżeństwa, którego jego ojciec zawarł z własną gospodynią. Skarga wywodzi, że p. Holmes senior od dawna cierpi na upośledzenie władz umysłowych skutkiem nałogowego pijaństwa, a jako argument przytoczył fakt, że nie rozróżnia on już piwa od koniaku. Ten dowód zrobił pono wielkie wrażenie na sędziach i nie ulega wątpliwości, że młody Robert wygra proces...

7 SALI SĄDOWEJ.

18-letnia dziewczyna na czele szajki złodziejskiej.

18-letnia Walerya Sokół z Okadziowa zorganizowała szajkę złodziejską w październiku i listopadzie 1921 r. W celu ułatwienia dokonywania kradzieży, Sokółówna podpałała domy mieszkalne wiejskie i Stodoły.

Śledztwo policyjne i sądowe ustaliło pięciokrotne podpalenie zabudowań gospodarskich w Łośniu, Okradzionowie i Krzykawie. Podczas pożarów Sokółówna ze swoją szajką dokonywała kradzieży garderoby biżuterii i gotówki.

Policji nie udało się wykryć reszty członków bandy.

W ubiegłym tygodniu w poniedziałek zasiadła na ławie oskarżonych w Sądzie Okręgowym w Sosnowcu. Zbrodniarka przyznała się do winy.

Sąd skazał nieletnią zbrodniarkę na 5 lat ciężkiego więzienia.

Katastrofa lotnicza gwiazdy filmowej.

Fern Andra upadła — z samolotem.

(+) Przedwczoraj w Berlinie odbył się wylot powietrzny, zakończony rozbiciem samolotu. Pilot, bar. Richthofen, brat słynnego lotnika, poległego w czasie wielkiej wojny, puścił się w drogę z Berlina do Hamburga, wioząc ze sobą słynną divę kinową, Fern Andrę i jej impresaryę. U celu podróży, koło Hamburga, samolot przy lądowaniu zaczepił o drzewo i przewrócił się. Richthofen zginął na miejscu, impresario odniósł ciężkie obrażenia wewnętrzne, podczas gdy najcięższa z całej trójki Fern Andra wypadła na ziemię z wdziękiem, właściwym słynnej artystce i doznała tylko lekkich skaleczeń, które jej nie przeszkodzą w dalszej karierze, a nawet pomogą, robiąc tanim stosunkowo kosztem reklamę.

List z Nowego Sącza.

Nowy Sącz, 7 lipca.

ZJAZD KÓLEK ROLNICZYCH. W dniach od 28—30 czerwca odbył się w II. gimnazjum w Nowym Sączu zjazd przedstawicieli kółek rolniczych w celu wyszkolenia należytego dyrektorów składnic k. r. Prelegentami z zakresu uzupełnienia wyszkolenia fachowego w kierunku handlowo-buchalteryjnym, współdzielniczym oraz obznajomienia się z przepisami komercyjnymi i przewozowymi z działu kolejnictwa byli: pp. dr Wiszniewski, dr Zajac, dr Dębski, Walter oraz insp. kol. Zieliński i inni.

Następnie i w związku z powyższym odbyło się w dniach 1 i 2 lipca br. walne zgromadzenie Związku rewizorów kółek rolniczych w sali Rady miejskiej. Między innymi obecni byli: burmistrz miasta Olksy który na wstępie obrad powitał zebranych w imieniu miasta, prezes Rady nadzw. składn. w Nowym Sączu hr. Stadnicki, oraz przewodn. Dyrekcji składnicy dr Dzikiewicz, następnie delegaci województwa krakowskiego oraz minist. handlu i przem.

Celem zebrania była organizacja współdzielcza instytucji kooper., t. j. składnic i towarzystw rolniczych całej Małopolski tak pod względem współdzielczym, jak i handlowym i organizacyjnym.

Postanowiono odbywać zebrania co roku, zaś w r. 1923 ma się odbyć przypuszczalnie we Lwowie lub Stanisławowie kurs dla buchaltorów i inżynierów składnic rolniczych.

KONCERT ADY SARI. Dnia 5 bm. wystąpiła prima donna oper zagranicznych p. Ada Sari (Szajerówna), rodem z ziemi Sądeckiej, w sali Sokola z urozmaiconym programem koncertowym. Niezwykły głos sławnej śpiewaczki, przypominający żywo najwybitniejsze siły opery paryskiej, wiedeńskiej i włoskiej, wprowadził w słodny zachwyt liczną zgromadzoną publiczność, która rzęśliwymi oklaskami darzyła artystkę. Czysty dochód wieczoru przeznaczony na cele Tow. Czerwonego Krzyża.

WIADOMOŚCI OSOBISTE. Przeniesieni zostali na Górny Śląsk: rada sądu pow. Mischke i r. sądu okr. Maciejowski przy sposobności objęcia władzy na przyznanej Polsce terenie.

POD ADRESEM DYREKCYI POCZT I TEL. Budynek, w którym mieści się urząd pocztotelegraficzny na dworcu uraga pod względem zdrowotnym wszelkim pojęciom prymitywnym. Od dłuższego czasu urzędnicy zatrudnieni na poczcie narażeni są wskutek pojawienia się gryzby w przerażającym rozmiarze na utratę zdrowia, a niema nikogo, kto by złemu zaradził. Możeby Dyrekcja poczt i tel. wglądnęła w to przykre dla personelu warunki i stan ten jak najrychlej usunęła.

List z Katowic.

Katowice, 7 lipca.

OBPRACOWANIE KASY WOJEWÓDZKIEJ W KATOWICACH. Z niedzieli na poniedziałek złożyli włamywacze zaszczytną wizytę kasie województwa, która się mieści w dawnym hotelu „Deutsches Haus”. Kasę rozbito i wykradziono z niej 609.992 mp., 92.758 mk. n. em. w gotówce, 49.000 mk. n. w depozytach. Śledztwo w toku. Dziwnym przypadkiem jest fakt, że stróż, który zawsze jest na posterunku, miał rzekomo krytycznej nocy być w sprawach służbowych w Bytomiu.

PROWOKACJE NIEMIECKIE. Załedwo wkroczyły wojska polskie na Górny Śląsk, Niemcy tutejsi snąc w nadziei, że Polacy będą tu stale wobec nich w rękawiczkach, rozpoczęli rozmyślane prowokacje polskiej ludności. I tak onegdaj wieczorem na jednej z główniejszych ulic Królowskiej Huty śpiewała grupka Niemców w otoczeniu tryumfalnych bram i festonów amaranutowo-białych „Deutschland, Deutschland ueber alles”. Następnie znów dyrektor szkoły zegnając swych uczniów i udając się do Niemiec, przedstawił im w długiej hakatystycznej — zięjącej nienawiścią do Polski, i lżąceją Polskę przemowie — że tu jest niemiecka ojczyzna: „Do widzenia! Skoro po surmach wojennych w niedalekiej przyszłości, dzwoy radości zadźwięczą: — Wielkim jest Bóg zemsty. — Bóg zemsty za niemiecką sprawę!! Czuj to nie więcej jak prowokacya?!

List z Tarnopola.

Jak komisarz urzędu ziemskiego gospodarował w Tarnopolskiem?

Tarnopol, 5 lipca.

Panowie ludowcy zjechali w czerwcu z wielkim szumem i hukiem do Tarnopola, głosząc w rozrzucanych wszędzie odezwach i w mowach wygłaszanych na wiecu, że oni są jedynymi obrońcami ludu i jego praw. Szkoda tylko, że nie mogli się powołać na owoce tej opieki w Tarnopolszczyźnie, gdzie obdzierają chłopów polskiego i krzywdzą go na każdym kroku.

Oto na tydzień przed wiecem ludowcowym, 4 czerwca ludowcowe władze Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie zawiesiły w urzędowaniu twórcę P. S. L. i Komisarza Urzędu Ziemskiego p. Rudolfa Piechurskiego razem z jego sekretarką Karoliną Repelowską. Mimo tego p. Piechurski brał czynny udział w organizowaniu wiecu ludowcowego dla p. Witosa, wtajemniczonych jednak to nie dziwi. Przeciż z p. R. Piechurskim jako komisarzem ziemskim współpracował ściśle geometra p. Bauer, ojciec sławetnego prezesa ludowców prof. Bauera.

Już od dawna krążyły w Tarnopolu o działalności p. R. Piechurskiego mniej lub więcej określone wieści, że coś nie wszystko jest w porządku. Zwracało uwagę, że p. Piechurski wróciwszy niedawno z niewoli rosyjskiej goły jak „święty turecki”, nabył w Poratynie 25 morgów, które zainstalował na swą teściową Annę Iwanicę, nawiasem mówiąc Rusinkę, dalej kupił sobie dwie pary koni, wspaniałe urządzenie domowe i t. d.

Powoli zaczęły się szerzyć wiadomości, że p. komisarz niezgo nie robi za darmo, że chłop tak długo nie dostaje pozwolenia na kupno, aż nie złoży p. komisarzowi odpowiedniej ilości zboża i innych produktów, albo jeszcze lepiej dolarów. Kto nie miał pieniędzy odechodził z kwitkiem. O sposobach stosowania reformy rolnej przez p. R. Piechurskiego mogliby dużo powiedzieć polscy chłopci z Draganówki, którzy jeszcze w 1920 r. kupili grunta od tamtejszego żyda bez spisania kontraktu a obecnie albo muszą zrezygnować z grunta albo dopłacić po 60.000 od morga.

W tych interesach było oczywiście p. R. Piechurskiemu zupełnie obojętne, kto był nabywcą, Polak czy Rusin. W ten sposób wiele ziemi przeszło bezpowrotnie w ręce ruskie, a nawet b. członków rewkomów.

W końcu powinęła się „działaczowi” noga. Niejaki Iwan Pyłypin z Chodaczkowa Małego, przywiozłszy dolary z Ameryki, chciał koniecznie dokupić 10 morgów z parcelacji w swojej wsi. Pół roku chodził do p. P. nadaremnie, bo ten go ciągle zwodził.

Wreszcie poszedł po rozum do głowy i zwrócił się do sekretarki p. komisarza, Karoliny Repelowskiej. Repelowska obiecywała mu sprawę pomyślnie załatwić, ale zażądała za to dla siebie i komisarza po dolarze od każdego morga.

Pyłypin się zgodził. Zgłosił się po trzech dniach, dał dziesięć dolarów Repelowskiej i dostał do ręki pozwolenie na kupno „pięciu morgów”, z tem, że na drugie pięć morgów dostanie pozwolenie w parę miesięcy później. Pojechał więc kupować morgi; tymczasem rządca w Chodaczkowie Małym nie chciał mu nic sprzedać i mimo skargi u p. P. Pyłypin i grunta nie kupił i stracił 10 dolarów.

Rozżalony wniósł Pyłypin skargę naprzód do Okr. Urzędu Ziemskiego, potem do Ministerstwa. Zjechał urzędnik na śledztwo, potem do Lwowa wezwano p. Piechurskiego. W rezultacie p. R. Piechurski razem ze swoją sekretarką zostali zawieszani w urzędowaniu, a obecnie siedzą w śledztwie sądowym pod kluczem.

P. Witos w czasie kiedy był jeszcze premierem i bawił w Tarnopolu, wołał przyjąć śniadanie u p. R. Piechurskiego niż u starosty. Obecnie w razie przybycia do Tarnopola byłby w niemłym kłopotcie, bo niewiadomo czy klucznik więzienny wpuściłby p. Witosa do jego przyjaciela. P. Piechurski jest zatem nowym dowodem, jak pracują dla praw chłopskich i sprawiedliwości wielcy i mali działacze ludowcy.

FABRYKA SUKNA i KOLDER
A. Kaliński
Białystok, ul. Lipowa 29
poleca swoje wyroby:
Sukna w cenie od 1100 Marek do 5000 Marek za metr.
Fabryka także posiada wielki wybór kolder pluszowych i wełnianych od 4000 Mk do 15.000 Mk za sztukę. 4125
Wysyłam pocztą za zaliczkę!

Ważne dla Browarów i Fabryk wód mineralnych!
Kolor do piwa w najlepszym gatunku poleca 4181
P. FLANCMAN, Warszawa
Świętojerska 36, telefon 72-67.

CLEAN niezawodny płyn do czyszczenia i dezynfekcji podłóg, posadzek, schodów, mebli, całych mieszkań itp. itp.
Preparatu używają teatry, kinoteatry, hotele, pensjonaty, kawiarnie, restauracje, sale barowe itp., koszary, kościoły, szkoły, mieszkania prywatne i zbiorowe, składy, biura, fabryki, zakłady przemysłowe, poczekalnie, wagony, tramwaje itp. itp. — Zastępcy poszukiwani.
Oferty wysyła: PION-Lwów, Lwowska 48, tel. 476.

WULKANIZATOR
GUM AUTOMOBILOWYCH, MOTOCYKLOWYCH, ROWEROWYCH
oraz wszelkich robót w zakresie wchodzących.
Wykonanie solidne. 1450
PIOTR BAWOLIK
Kraków, Smoleńsk 23, ofic.

Plan odjazdu pociągów z Krakowa.

Ważny od 1 czerwca 1922.

Odjazd do Lwowa, Stanisławowa (Bucuresti), Lublina, Now. Sącza, Krynicy, Zakopanego, Niepołomic, Wieliczki, Kacmyrzowa z głównego dworca				
Nr. poc.	Czas odjazdu	Rodzaj pociągu	do	Odjazd z peronu
203	1:48	Posp.	Lwowa	I
603*	5:20	"	Krynicy i N. Zagórza przez Tarłów	I
6103*	5:40	"	Zakopanego i Rabki	II
511	6:01	Osob.	Niepołomic	III
409	7:00	Posp.	Lwowa	I
21	7:55	Osob.	"	I
6101	7:25	Posp.	Zakopanego	III
221*	8:10	Osob.	Bochni	I
811	8:40	"	Wieliczki	I
1211	9:05	"	N. Sącza	I
23	10:25	"	Lwowa	I
611	11:00	"	Krynicy przez Tarnów	I
1213	13:25	"	Zakopanego i N. Sącza przez Suchą	I
813	14:—	"	Wieliczki i Oświęcimska przez Skawinę	I
6213	14:20	"	Kacmyrzowa	III
225	14:35	"	Stanisławowa i Lwowa przez Stróżę i Sambor	I
513	14:45	"	Niepołomic	III
721	18:20	"	Lubina przez Rozwadów	I
25	19:25	"	Lwowa	I
239*	19:35	"	Tarnowa	I
815	20:10	"	Wieliczki	III
27	20:50	"	Lwowa	I
613	22:40	"	Krynicy i Orłowa przez Tarnów do Stanisławowa przez Stróżę Stryj	III
29	23:30	"	Lwowa	I
1215	23:45	"	Zakopanego przez Suchą do Stanisławowa przez Suchą, Stryj	II

Odjazd do Warszawy, Gdańska, Łodzi, Poznania, Katowic (Wiednia, Pragi), Cieszyna, Żywca z głównego dworca

Nr. poc.	Czas odjazdu	Rodzaj pociągu	do	Odjazd z peronu
4*	0:35	Posp.	Warszawy	I
204	1:20	"	Piotrowie (Wiednia, Pragi)	II
26	3:55	Osob.	Piotrowie	II
432*	5:34	"	Strzemieszyc	IV
28	7:15	"	Piotrowie i Katowic	II
90	10:25	"	Żywca przez Dziedzice	II
22	14:14	"	Piotrowie	II
122	17:10	"	Cieszyna i Żywca przez Dziedzice	II
24	19:40	Osob.	Żywca przez Dziedzice	II
410	22:05	Posp.	Poznania przez Katowice	II
6	22:45	"	Warszawy	II

Z nowego dworca osobowego „Zachodniego”

Nr. poc.	Czas odjazdu	Rodzaj pociągu	do	Odjazd z peronu
2	8:—	Posp.	Warszawy	10 stopy lewej
12	10:—	Osob.	"	prawy
112	13:20	"	Trzebinia	"
914	17:50	"	Warszawy przez Dęblin i do Katowic	"
14	19:30	"	Warszawy	lewej
906	22:25	Posp.	Warszawy przez Dęblin	prawy
16	22:25	Osob.	Łodzi	lewej
126	23:15	"	Dziedzice	prawy

Uwagi: Pociągi 4, 603 i 6103 kursują tylko od 1 czerwca do 30 września. — Pociąg 6101 kursuje od 1 października do 31 maja. — Pociągi 221 i 229 mają tylko 3 klasę. — Turnusy do Katowic idą tylko do Szczakowej. — Do Poznania przez Śląsk idzie pociąg 914/13. Pociąg 423 tylko w dni powszednie.

Antyki

bardzo wielka ilość, nadebrzytnie do nabycia: meble Ludwika X.V. XV. Empire, dużo obrazów starych, szkół oraz nowoczesnych. Pościelana sevels, saxo, berliu, rosyjska, Delty XVII i XVIII wieku. Bronzy, zegary, srebrne etc.

Poznań, ul. R. Szymańskiego 10. parter, Limlewiec. 423.

Zależzone wałki do maszyn do pisania oraz wszelkie wałki gumowe i ebonitowe do celów przemysłowych. Przyjmujemy do galwanizowania nową gumą lub ebonitem. Również przyjmujemy zamówienia na nowe wałki według podanych wzorów lub modeli.

Biurowo-handlowo-przemysłowe dla wyrobów metalowych M. Szymański. Kraków, Mostowa 12.

GWOŹDZIE KWADRATOWE

2" do 5" długie

BLACHĘ PCYNKOWANĄ

Nr. 18-20 i 22

BLACHĘ CYNKOWĄ

od Nr. III. do Nr. XIV.

SIATKI DRUCIANE

diagramy 4184

CYNĘ ANGIELSKĄ

w blokach

METAL ŁOŻYSKOWY

(Lagermetal)

MOTORY ELEKTRYCZNE

KILOFY, ŁOPATY, SIENIERY

TACZKI BUKOWE OKUTE

Ważne wszelkie inne artykuły techniczne poleca ze składu:

Biurowo-handlowo-przemysłowe dla wyrobów metalowych M. Szymański. Kraków, Mostowa 12.

Kraków, ul. Sienkiewicza 25. Telefon 2180

Zamówienia

na uszczelnienia, gumowe obramowania do szyb oraz wszelkich artykułów gumowych do celów przemysłowych przyjmujemy według podanych wzorów lub modeli. Biurowo-handlowo-przemysłowe dla wyrobów metalowych M. Szymański, Kraków, Mostowa 12.

Kupię suszone kwiaty z róży, bławatków, gwoździków, rezedy. Janicka, Czarna Wieś 17. 3730

Bezdzietna małżonka poszukuje mieszkania, składającego się z 2 pokoi, kuchni z komiorem za wysokim kryszem. Zgłosz. pod „Wysoki czynsz“ do Drukarni Ludowej, ul. Dunajewskiego 5 dla A. Dackowa.

Reputacyjna pozostająca w największej nędzy z 3-imi drobnymi dziećmi, poszukuje jakiegokolwiek pracy, ady nie zginać z głodu. Zgłoszenia do Admin. „Gońca“. 4214

Zaginiony. Jan Jagodziński, który pracował jako kalfar w Mykanowie. powiat Częstochowski, w marcu br. zaginął bez wieści. Ktoby miał o nim jakie wiadomości, zechce łaskawie podać je do Administracji „Gońca Krakowskiego“. 4213

PIENIĄDZE

zarobisz każdy!

Kto zakupi teraz, a nie później towary dla własnej potrzeby lub na sprzedaż. Są do nabycia po cenach najniższych w resztkach i sztukach. Piórnica gładkie i kolorowe, barchany, flanele, cajgi, wełny, korty i sukna na męskie i damskie ubrania, płaszczki, suknie, bieliznę, pościel, również pończochy, n.c.i, chustki i wiele innych łokciowych towarów.

Uwaga. Próbną obstalunek wysła się pocztą za pobraniem bez zadatku. 4247

Zamówienia adresować:

Skład Fabryczny M. BRYL
Łódź, ul. Piotrkowska nr. 36 w podwórzu.

Cennika i próbek nie wysyła się. Przyjeżdżających do Łodzi prosimy o zwiedzenie składu.

KATALOG

nadzwyczaj ciekawych i pożytecznych książek wysyła na żądanie darmo

Księgarnia M. WAHLA w Przemyślu/G.
Na wysyłkę dołączyć znaczek pocztowy.

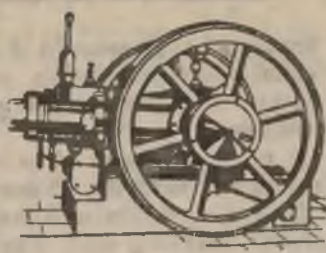
Zgubiono zaświadczenie demobilizacyjne na nazwisko Jan Pokusa, Tonie. 4219

Zgubiono kartę zwojnienia na nazwisko Malec Jan ur. 1897, Rzeszów, którą się nie uważa. 4249

Zgubiono lub skradziono 50 - czerwca o. r. dokumnty wojskowe demobilizacyjne wystawione przez P. K. U. tarnów na nazwisko Golba Andrzej ur. w r. 1896 w Biskupicach Radtowskich pow. Brzesko, Małopolska. 4250

Znieważnia się zgubione tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne Szymona Dawida Apfeltaubama z Proszowic, ur. 1891, P. K. U. Miechów. 4233

Znieważnia się kartę powołania wydaną przez 10 p. artyl. ciężk. na nazwisko Jana Gulewicz, zamiesz. w Łobowic pow. Wolbrom. 4236

Motory na ropę

„PER UN“

lepsze, najoszczędniej

zod 4 HP. do 60 HP.

poleca

Handlowo-techniczny

„PILOT“

Lwów, ul. Baturego 4.

Ceny oryginalne fabryczne.

Ważne dla Letników!

Wysyłam na każdej miejscowości w dowolnych ilościach TOWARY

KOLONIALNE (Kawa, Herbata, Cacao, Ryż, Makaron, Cukier i t. p.) 4246

WÓDKI, WINA, LIKIERY oraz Artykuły Gospod. (Mydła do prania i toaletowe, Szczotki, Pasty i t. p.)

K. OGORZAŁY, Kraków, Szczepańska 11, Telefon 3004.

KONKURS.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Białostockiego ogłasza niniejszem, że w państwowych szkołach średnich Okręgu wakować będą z początkiem roku szkolnego 1922/23 następujące stanowiska:

- a) dyrektorów w Drohiczynie i Grodnie (męskie), Nowogródka i Słonimie.
 - b) nauczycieli:
 - 1) języka polskiego w Drohiczynie, Białymstoku (męskie), Grajewie, Nowogródka, Słonimie, Lidzie, Łomży (żeńskie i męskie).
 - 2) języka łacińskiego w Drohiczynie, Ostrołęce, Słonimie, Łomży (męskie).
 - 3) języka francuskiego w Drohiczynie, Nowogródka (z jęz. niemieckim), Słonimie, Lidzie i Łomży (męskie i żeńskie).
 - 4) języka niemieckiego w Drohiczynie, Białymstoku (żeńskie), Grajewie, Ostrołęce i Lidzie.
 - 5) historii w Drohiczynie, Lidzie, Łomży (żeńskie i męskie).
 - 6) geografii w Ostrołęce (z przyrodą) i w Łomży (żeńskie).
 - 7) przyrody w Nowogródka (z geografją), w Słonimie (z matematyką), w Grodnie (żeńskie) i Łomży (żeńskie i męskie).
 - 8) matematyki w Drohiczynie, Ostrołęce, Słonimie, Suwałkach (męskie), Lidzie i Łomży (męskie).
 - 9) fizyki w Białymstoku (męskie), Łomży (męskie).
 - 10) rysunków w Drohiczynie, Białymstoku (żeńskie), Słonimie, Grodnie (żeńskie), Łomży (żeńskie).
 - 11) śpiewu w Drohiczynie, Nowogródka, Słonimie.
 - 12) robót ręcznych w Drohiczynie, Białymstoku (męskie), Słonimie, Lidzie.
 - 13) gimnastyki w Nowogródka, Słonimie, Lidzie, Grodnie (żeńskie), Łomży (męskie).
- Warunki, jakim winni odpowiadać kandydaci i sposób wniesienia podań zostały podane w Nr. 15/84 Dziennika Urzędowego Ministerstwa W. R. i O. P. Podania winny być wniesione do Kuratorjum najpóźniej do 20 lipca 1922 r. 4244

„WAPNO STRZEMIESZYCKIE“ (nazwa prawnie zastrzeżona) zlekką hydrauliczną — łączy własności cementu i najlepszego wapna — wysoko procentowe, tłuste, chwytae — tanie.
ROMAN DOBRZANSKI — ZAKŁADY WAPIENNE STRZEMIESZYCE (pow. Będziński, wojew. Kieleckie). 4124

Mamy do sprzedania

używane, lecz na nowo wyreperowane do natychmiastowego użytku, z gwarancją za sprawne funkcjonowanie:

- 1) Młocarnię parową 8-konną angielską „Lincoln“, długość bębna 2,5 m cepów 6, wytrząsaczy 4. Bęben na panewkach z automatycznym smarowaniem.
- 2) Młocarnię parową 6-konną (angielską 1911 r.). „Richter“ długość bębna 1,25 m, cepów 8 wytrząsaczy 4.
- 3) Młocarnię parową „Rust Prakt“, bęben dług. 1,5 m, cepów 9, wytrząsaczy 5.
- 4) Młocarnię parową (angielską, „Gumbin“, długość bębna 1,05 m, cepów 8, wytrząsaczy 4.
- 5) Żniwiarkę amerykańską „Walter & Wood New Standard (Reaper)“.
- 6) Żniwiarkę amerykańską Massey Harris „Toronto Canada“. 4285

Oferty: PNIĘWSKIE ZAKŁADY METALURGICZNE, Pniewy-Pozn.

Do sprzedania:

- Kamienica II-piętrowa przy plantach — w razie kupna cała l. p. z przyn. i garaż wolne do zamieszkania.
- Kamienica II-piętrowa w IV dzielnicy z ogrodem i wolnym 8-mio-pok. owym mieszkaniem.
- Kamienica III-piętrowa w najruchliwszej ulicy śródmieścia, ze sklepem na parterze i całym I. piętrem.
- Willa o 14 pokojach z morgowym ogrodem i własnym oświetleniem elektrycznym, wodociągiem, łożnią, i całym komfortem, przy stacji kolejowej przy Krakowie, jako rezydencja lub na fabrykę.
- Kompleksy parcel pierwszorzędnych w Wielkim Krakowie odpowiednie pod budowę lub jako lokata kapitału.
- Majątek około 300 morgów pod Krakowem.
- Folwarczek 60 morgów koło Mieleska.
- Folwarczek 100 morgów koło Zawiercia.
- Mele folwarczki pod Krakowem. Wszystkie z budynkami, inwentarzami i zasiewami.
- Kamienice z wolnymi mieszkaniami i pierwszorzędne jako lokata kapitału.

Dom Handlowy i biuro pośrednictwa **Adama Bilińskiego** w Krakowie, ul. Krupnicza nr. 20 od 10-12 i od 4-6. 4189

KREDA SUKOWA i prasowana do wszelkich celów chemicznych przemysłowych i gospodarskich. Dostawa tylko wagonowo. 4078
PION ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE Lwów, Lwowska 48. Tel. 476.

SZTANDARY

dla Stowarzyszeń, Korporacji Pułków i Młodzieży szkolnej wykonuje firma 9803

F. Kopaczyński i Ska
Kraków, Bracka L. 2. Telefon 2338

Cukiernicy!

Różne walce, prasy, sztenderki. Maszyny do łyżów. Różne etykiety, również do herbatników. Farby, smaki, wanilinę. Syrop Agar-Agar. Masło kakaowe i Kakao bonowe poleca 4180

P. Flancman, Warszawa
Świętojerska 36, telefon 72-67.

Kakao angielskie

już nadeszło.

Sprzedaż hurtowa

w „Polskim Związku Handlowym“

Kraków, ul. św. Jana 14.

Adres telegraficzny: Polzak, Kraków. 4241

Proble i oferty na żądanie.

Uwagze Pań i Panów!

Dlaczego przepłacacie, kupując bieliznę nie w fabryce???

Przy naszym fabrycznym składzie różnych towarów płócien i zefów różnoziadamy własną pracownią wszelkiej bielizny. Wyróżnia się bielizna nasza efektywnym wykończeniem i szyje się z najlepszych materiałów. Modele wiedeńskie. Chcąc dać możność każdemu mieć tanio, dobrą i efektowną bieliznę, postanowiliśmy sprzedawać takową, wysyłając do innych miejscowości, gdzie tylko jest poczta, etykiety do sklepów lecz i do prywatnych osób (lecz nie mniej niż 3 koszule) po cenach fabrycznych, co stanowi różnicę 30% w stosunku do cen sprzedanych w innych sklepach.

1. Koszula męska letnie, dzienne, „sportowe“ z mankietami z dobrego madepolamu po Mkp. 3.600 i 3.800 za sztukę.
2. Koszule nocne męskie (modne) dekolowane z dobrego madepolamu po Mkp. 3.600 i 3.800 za sztukę.
3. Kalesony męskie z żyrdowskiej dymki na wszystkie miary po Mkp. 2.200, gatunek wyższy Mkp. 2.500.
4. Koszule męskie kolorowe cienkie trykotowe na każdą porę roku systemu „Jaegera“ po Mkp. 2.800. Takież kalesony po Mkp. 3.000.
5. Koszule damskie dzienne i nocne, zagraniczne z koronkami i wstawkami po Mkp. 3.200.
6. Reformy damskie białe, czarne i kolorowe po Mkp. 1.200 za sztukę.
7. Spodniczki (haiki) białe batystowe z koronkami po Mkp. 3.000 4.000.
8. Chusteczki białe do nosa z szwajcarskiej woby męskie po Mkp. 4.500 i 5.800, damskie po 3.500 i 4.500 za tuzin.
9. Skarpatek męskie wysokiego gatunku, nadzwyczaj trwałe, czarne i kolorowe po Mkp. 5.000, 7.000 i 9.000 za tuzin.
10. Pończochy damskie we wszystkich kolorach po Mkp. 8.000, 10.000 i 15.000 za tuz n.
11. Prześcieradła (2 m. długości) szerokości naturalnej w dobrym gatunku po 3.200 i 3.500.
12. Obrusy białe wysokiego gatunku na 6 osób po Mkp. 3.750.
13. Ręczniki białe, wyrób wafłowy, bardzo trwałe w praniu po Mkp. 850
14. Kołnierzyki pikowe męskie, zagraniczne, ostatnich fasónów po Mkp. 250 sztuka.
15. Ubranka dzieciinne trykotowe kompletne (spodenki i bluzki) we wszystkich kolorach po Mkp. 2500. (Przy zamówieniach należy podać wiek dziecka.)

Przy zamówieniach na koszule męskie prosimy o podanie numeru noszonego kołnierzyka. Za przesyłkę i opakowanie doucza się Mkp. 800 niezależnie od sumy zamawianej. Zamówienia wysyłamy natychmiast (nawet bez zadatku). Za nieodpowiedni towar zwracamy pieniądze w przeciągu 14 dni. Zamówienia prosimy adresować:
Do działu bieliznianego
Warszawskiej Spółki Manufakturowej,
Warszawa, Jasna nr. 18-20. Tel. Nr. 243-83 i 171-28.
P. S. Przyjeżdżających do Warszawy prosimy uprzejmie nas odwiedzić. 4245